

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/423**ze dne 9. března 2017,**

kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co Ltd, Samyang Vietnam Co Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd a Dongguan Texas Shoes Limited Co., s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), a zejména na článek 266 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (*) (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 14 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

- (1) Dne 23. března 2006 přijala Komise nařízení (ES) č. 553/2006 (²), kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně (dále jen „obuv“) pocházející z Čínské lidové republiky (dále též „ČLR“ nebo „Čína“) a Vietnamu (dále jen „prozatímní nařízení“).
- (2) Nařízením (ES) č. 1472/2006 (³) uložila Rada konečná antidumpingová cla v rozmezí od 9,7 do 16,5 % na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a z ČLR na dobu dvou let (dále jen „nařízení (ES) č. 1472/2006“ nebo „sporné nařízení“).
- (3) Nařízením (ES) č. 388/2008 (⁴) rozšířila Rada konečná antidumpingová opatření na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z ČLR na dovoz zasílaný ze Zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze Zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao.
- (4) K okamžiku uplynutí platnosti opatření Rada na základě přezkumu před pozbytím platnosti zahájeného dne 3. října 2008 (⁵) znovu prodloužila antidumpingová opatření o dobu 15 měsíců, tj. do 31. března 2011, a to prostřednictvím prováděcího nařízení (EU) č. 1294/2009 (⁶) (dále jen „prováděcí nařízení (EU) č. 1294/2009“).
- (5) Společnosti Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (dále jen „žalobkyně“) napadly sporné nařízení u Soudu prvního stupně (nyní Tribunál). Svými rozsudky ze dne 4. března 2010 ve věci Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada, T-401/06, a ze dne 4. března 2010 ve spojených věcech Zhejiang Aokang Shoes a Wenzhou Taima Shoes v. Rada, T-407/06 a T-408/06, Tribunál tyto žaloby zamítl.
- (6) Žalobkyně se proti těmto rozsudkům odvolaly. Soudní dvůr tyto rozsudky ve svých rozsudcích ze dne 2. února 2012 ve věci Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada, C-249/10 P, a ze dne 15. listopadu 2012 ve věci Zhejiang Aokang Shoes v. Rada, C-247/10 P (dále jen „rozsudky Brosmann a Aokang“) zrušil. Soudní dvůr rozhodl, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení věci, neboť se domníval, že Komise nebyla povinna zkoumat žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství podle čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení od hospodářských subjektů nezařazených do vzorku (bod 36 rozsudku ve věci C-249/10 P a body 29 a 32 rozsudku ve věci C-247/10 P).

- (7) Soudní dvůr poté sám v dané věci rozhodl. Rozhodl, že „[...] Komise měla přezkoumat odůvodněné žádosti, které jí navrhovatelky předložily na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení za účelem přiznání STH v rámci antidumpingového řízení upraveného sporným nařízením. Dále je třeba konstatovat, že není vyloučeno, že takový přezkum povede k tomu, že jim bude uloženo konečné antidumpingové clo lišící se od cla ve výši 16,5 %, které se na ně vztahuje podle čl. 1 odst. 3 sporného nařízení. Z téhož ustanovení totiž vyplývá, že ve sporném nařízení bylo konečné antidumpingové clo ve výši 9,7 % uloženo pouze jedinému čínskému hospodářskému subjektu zařazenému do vzorku, kterému byl přiznán STH. Platí přitom, jak vyplývá z bodu 38 tohoto rozsudku, že pokud by Komise konstatovala, že podmínky tržního hospodářství převažují i v případě navrhovatele, měla by se posledně uvedená sazba cla, v případě nemožnosti vypočítat individuální dumpingové rozpětí, vztahovat i na ně“ (bod 42 rozsudku ve věci C-249/10 P a bod 36 rozsudku ve věci C-247/10 P).
- (8) V důsledku toho zrušil Soudní dvůr sporné nařízení v rozsahu, ve kterém se týká dotčených žalobkyň.
- (9) V říjnu 2013 Komise prostřednictvím oznámení uveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* (?) oznámila, že se rozhodla obnovit antidumpingové řízení k okamžiku vzniku nesrovnalostí a přezkoumat, zda v případě žalobkyň převažovaly v období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 podmínky tržního hospodářství. V uvedeném oznámení byly zúčastněné strany vyzvány, aby se přihlásily.
- (10) V březnu 2014 Rada prováděcím rozhodnutím 2014/149/EU (*) zamítla návrh Komise na přijetí prováděcího nařízení Rady o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla a ukončila řízení týkající se uvedených výrobců. Rada vyjádřila názor, že dovozci, kteří nakoupili obuv od vyvážejících výrobců a kterým bylo příslušnými vnitrostátními orgány příslušné clo nahrazeno na základě článku 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 (*) (dále jen „celní kodex Společenství“), nabyli na základě ustanovení čl. 1 odst. 4 sporného nařízení, na jehož základě se ustanovení celního kodexu Společenství, zejména článku 221, na výběr cla uplatnila, legitimní očekávání.
- (11) Tři dovozci dotčeného výrobku, C&J Clark International Ltd (dále jen „Clark“), Puma SE (dále jen „Puma“) a Timberland Europe B.V. (dále jen „Timberland“) (dále jen „dotčení dovozci“), antidumpingová opatření uvalená na dovoz některé obuvi pocházející z Číny a Vietnamu napadli s odvoláním na judikaturu uvedenou v 5. až 7. bodě odůvodnění u svých vnitrostátních soudů, které se s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce obrátily na Soudní dvůr.
- (12) Dne 4. února 2016, ve spojených věcech C & J Clark International Limited, C-659/13, a Puma SE, C-34/14 (10), Soudní dvůr prohlásil nařízení (ES) č. 1472/2006 a prováděcí nařízení (EU) č. 1294/2009 za neplatná, jelikož Evropská komise nepřezkoumala žádosti podané vyvážejícími výrobci z ČLR a Vietnamu, kteří nebyli zařazeni do vzorku, o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení (dále jen „rozsudky“), a to v rozporu s požadavky stanovenými v ustanoveních čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (11).
- (13) Co se týče věci Timberland Europe, C-571/14, Soudní dvůr dne 11. dubna 2016 rozhodl o výmazu této věci z rejstříku na žádost předkládajícího vnitrostátního soudu.
- (14) Článek 266 SFEU stanoví, že orgány musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudky Soudního dvora. V případě zrušení aktu přijatého orgány v rámci správního řízení, jako je antidumpingové řízení, spočívá zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora v nahrazení zrušeného aktu novým aktem, ve kterém je protiprávnost zjištěná Soudním dvorem odstraněna (12).
- (15) Podle judikatury Soudního dvora lze v postupu nahrazení zrušeného aktu pokračovat k okamžiku, kdy nastala protiprávnost (13). To zejména znamená, že za situace, kdy je akt, kterým je správní řízení ukončeno, zrušen, nemá tento fakt, že akt byl zrušen, nutně vliv na přípravné úkony, jako je zahájení antidumpingového řízení. Za situace, kdy je zrušeno nařízení, které ukládá konečná antidumpingová opatření, to znamená, že pokud k protiprávnosti nedošlo k okamžiku zahájení řízení, zůstává poté, co bylo nařízení zrušeno, antidumpingové řízení nadále otevřeno, protože akt, jímž se antidumpingové řízení uzavírá, byl z právního řádu Unie odstraněn (14).

- (16) S výjimkou skutečnosti, že orgány nepřezkoumaly žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení podané vyvážejícími výrobci z Čínské lidové republiky a Vietnamu, kteří nebyli zařazeni do vzorku, zůstala všechna ostatní zjištění učiněná v nařízení (ES) č. 1472/2006 a prováděcím nařízením (EU) č. 1294/2009 i nadále v platnosti.
- (17) V daném případě protiprávnost nastala až po zahájení řízení. Proto se Komise rozhodla stávající antidumpingové řízení, jež bylo v návaznosti na rozsudky stále otevřené, obnovit, a to od okamžiku, kdy nastala protiprávnost, a přezkoumat, zda v případě dotčených vyvážejících výrobců převažovaly podmínky tržního hospodářství v období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005, což bylo období šetření (dále jen „období šetření“). Komise rovněž v příslušném případě zkoumala, zda byli dotčení vyvážející výrobci způsobilí pro individuální zacházení v souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁵⁾ (dále jen „základní nařízení ve znění před změnou“) v platnost ⁽¹⁶⁾.
- (18) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1395 ⁽¹⁷⁾ Komise opětovně uložila konečné antidumpingové clo, pokud jde o společnosti Clark a Puma, na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z ČLR a vyráběné třinácti čínskými vyvážejícími výrobci, kteří podali žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, avšak nebyli zařazeni do vzorku, a s konečnou platností vybrala uložené prozatímní clo.
- (19) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1647 ⁽¹⁸⁾ Komise opětovně uložila konečné antidumpingové clo, pokud jde o společnosti Clark, Puma a Timberland, na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné některými vietnamskými vyvážejícími výrobci, kteří podali žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, avšak nebyli zařazeni do vzorku, a s konečnou platností vybrala uložené prozatímní clo.
- (20) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/1731 ⁽¹⁹⁾ Komise opětovně uložila konečné antidumpingové clo, pokud jde o společnosti Puma a Timberland, na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společností General Footwear Ltd a některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Diamond Vietnam Co Ltd a Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co Ltd“), které předložily žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, avšak nebyly zařazeny do vzorku, a s konečnou platností vybrala uložené prozatímní clo.
- (21) Platnost prováděcích nařízení (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647 a (EU) 2016/1731 napadly společnosti Puma a Timberland u Tribunálu ve věcech Puma a další v. Komise, T-781/16, a Timberland Europe v. Komise, T-782/16. Mimoto byla napadena rovněž platnost prováděcího nařízení (EU) 2016/1395 společností Clark u Tribunálu ve věcech C & J Clark International v. Komise, T-790/16, a C & J Clark International v. Komise, T-861/16.
- (22) S ohledem na provádění rozsudku ve spojených věcech C-659/13 C & J Clark International Limited a C-34/14 Puma SE, uvedených výše ve 12. bodě odůvodnění, přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2016/223 ⁽²⁰⁾. V článku 1 uvedeného nařízení Komise ukládá vnitrostátním celním orgánům předložit všechny žádosti o úhradu konečných antidumpingových cel zaplacených z dovozu obuvi pocházející z Číny a Vietnamu předložené dovozci na základě článku 236 celního kodexu Společenství a na základě skutečnosti, že vyvážející výrobce nezařazený do vzorku v šetření, které vedlo k uložení konečných opatření nařízením (EC) č. 1472/2006 (dále jen „původní šetření“), zažádal o zacházení jako v tržním hospodářství nebo individuální zacházení. Komise příslušnou žádost o zacházení jako v tržním hospodářství nebo individuální zacházení posoudí a opětovně uloží příslušnou celní sazbu. Vnitrostátní celní orgány by poté na tomto základě měly rozhodnout o žádosti o vrácení a prominutí antidumpingových cel.
- (23) Platnost prováděcího nařízení (EU) 2016/223 podléhá žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Finanzgericht Düsseldorf dne 9. května 2016 (věc Deichmann, C-256/16). Výše uvedená žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla podána v rámci sporu mezi společností Deichmann, německým dovozcem obuvi a příslušným vnitrostátním celním orgánem, Hauptzollamt Duisburg. Spor se týká úhrady antidumpingových cel zaplacených společností Deichmann z dovozu obuvi mimo jiné od čínského dodavatele Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, který podal žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení a nebyl zařazen do vzorku. Dne 28. listopadu 2016 podal soud prvního stupně First-tier Tribunal (Tax Chamber) ve Spojeném království druhou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce ohledně platnosti prováděcího nařízení (EU) 2016/223 (věc C & J Clark International, C-612/16).

- (24) Kromě toho Komise v návaznosti na oznámení francouzských celních orgánů v souladu s článkem 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/223 analyzovala žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení tří čínských vyvážejících výrobců Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd a Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd.
- (25) Na základě výše uvedených skutečností Komise prováděcím nařízením (EU) 2016/2257⁽²¹⁾ opětovně uložila konečné antidumpingové clo na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné třemi vyvážejícími výrobci, kteří podali žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, avšak nebyli zařazeni do vzorku, a s konečnou platností vybrala uložené prozatímní clo.
- (26) Dne 12. července 2016 celní orgány Spojeného království v souladu s článkem 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/223 oznámily Komisi žádosti o úhradu výdajů dovozců v Unii a předložily podpurné dokumenty.
- (27) Dne 13. července 2016 belgické celní orgány v souladu s článkem 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/223 oznámily Komisi žádosti o úhradu výdajů dovozců v Unii a předložily podpurné dokumenty.
- (28) Dne 26. července 2016 švédské celní orgány v souladu s článkem 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/223 oznámily Komisi žádosti o úhradu výdajů dovozců v Unii a předložily podpurné dokumenty.
- (29) V těchto oznámeních, která jsou předmětem tohoto nařízení, bylo jako dodavatelé obuvi z Číny a Vietnamu uvedeno celkem dvě stě čtyřicet šest společností.
- (30) U mnoha z těchto společností, konkrétně u sto šedesáti osmi (uvedených v příloze III tohoto nařízení) nemá Komise žádný záznam o tom, že by během původního šetření předložily jakýkoli formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství nebo o individuální zacházení. Mezi těmito společnostmi byly také společnosti, které nejsou dotčeny šetřením, neboť se například nenacházely v Číně nebo ve Vietnamu, nebo se jednalo o obchodní či čistě zpracovatelské společnosti, které nejsou v žádném případě oprávněné uplatňovat jakékoli individuální dumpingové rozpětí. Společnosti uvedené v příloze III rovněž nebyly schopny prokázat, že jsou ve spojení s některým z čínských nebo vietnamských vyvážejících výrobců, kteří během původního šetření předložili žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. Jak je však uvedeno v 79. bodě odůvodnění níže, Komise uznává, že ne všichni dovozci, kteří kupovali obuv od těchto obchodníků, si museli být vědomi skutečnosti, že je nezbytné Komisi sdělit jména vyvážejících výrobců, od nichž uvedení obchodníci kupovali obuv. V 79. bodě odůvodnění je rovněž podrobněji vysvětleno, proč Komise na tomto základě rozhodla dočasně pozastavit posuzování společností uvedených v příloze III.
- (31) Ze zbývajících společností bylo již dvacet posouzeno jednotlivě nebo jako součást skupiny společností vybrané do vzorku čínských nebo vietnamských vyvážejících výrobců v souvislosti s původním šetřením (jsou uvedeny v příloze IV tohoto nařízení). Jelikož pro žádnou z těchto společností nebyla určena individuální celní sazba, použila se na dovoz obuvi od těchto společností celní sazba pro Čínu ve výši 16,5 % a pro Vietnam ve výši 10 %. Tyto sazby nebyly dotčeny rozsudkem uvedeným ve 12. bodě odůvodnění.
- (32) Třicet jedna ze zbývajících společností (uvedené v příloze V tohoto nařízení) již bylo posouzeno jednotlivě nebo jako součást skupiny společností v souvislosti s prováděním rozsudku uvedeného ve 12. bodě odůvodnění; konkrétně v prováděcím rozhodnutí 2014/149/EU nebo v prováděcích nařízeních (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647, (EU) 2016/1731 a (EU) 2016/2257. Tato posouzení zahrnovala rovněž osm společností, jež byly oznámeny Komisi a u kterých bylo po poskytnutí informací prostřednictvím připomínek Federace evropského sportovního průmyslu (dále jen „FESI“) a obuvnické koalice zjištěno, že jsou ve spojení s jednou ze společností nebo skupin společností, které již byly dříve posouzeny v jednom z výše uvedených nařízení.
- (33) Na společnosti nebo skupiny společností posouzené prováděcím rozhodnutím 2014/149/EU se nevztahovalo opětovné uložení antidumpingového cla, jak je uvedeno v 10. bodě odůvodnění, a to na základě skutečnosti, že clo bylo těmito společnostmi již vráceno, čímž tyto společnosti nabyly legitimního očekávání, že k opětovnému uložení cla nedojde. Žádosti o úhradu výdajů dovozců v Unii související se společnostmi nebo skupinami společností posouzenými prováděcími nařízením (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647, (EU) 2016/1731 a (EU) 2016/2257 by na druhou stranu neměly být schváleny. Je tomu tak proto, že tito dovozci se nacházejí v jiné právní situaci než dovozci, kteří byli posouzeni prováděcím rozhodnutím 2014/149/EU, a konkrétně nenabývali legitimního očekávání.

- (34) Po poskytnutí informací prostřednictvím připomínek FESI a obuvnické koalice byl jeden čínský vyvážející výrobce oznámený Komisi identifikován jako společnost, jež v původním šetření předložila formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení, avšak nebyla zařazena do vzorku ani posouzena v předchozím provádění uvedeném v 18. až 20. a 25. bodě odůvodnění. Tytéž strany rovněž identifikovaly čtyři další společnosti oznámené Komisi, jež byly ve spojení s čínskými nebo vietnamskými vyvážejícími výrobci, kteří v původním šetření předložili formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení, avšak nebyli zařazeni do vzorku a rovněž nebyli posouzeni v předchozím provádění uvedeném v 18. až 20. a 25. bodě odůvodnění. Celkem tedy existuje pět společností (uvedených v příloze VI), jejichž žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení nebo žádosti společností, které jsou s nimi ve spojení, by měly být posouzeny. Tato posouzení nelze dokončit v časovém rámci stávajícího provádění, a bude se na ně tedy vztahovat provádění následující. Žádosti o úhradu výdajů dovozců v Unii těchto společností (uvedených v příloze VI) by proto měly být dočasně pozastaveny do doby, než bude znám výsledek posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení příslušných dodavatelů v Číně a/nebo Vietnamu.
- (35) Po poskytnutí informací tytéž strany tvrdily, že šest společností uvedených v příloze III bylo ve spojení se společností nebo skupinou společností, které již byly posouzeny v předchozím provádění, a jako takové by měly být označeny. Důkazy obsažené ve spise však toto tvrzení, jež v každém případě ani nebylo podloženo žádným dalším důkazem, nepotvrdily. Toto tvrzení je proto zamítnuto.
- (36) Zbývajících devatenáct společností byli čínští nebo vietnamští vyvážející výrobci, kteří v původním šetření nebyli zařazeni do vzorku a předložili formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. Komise proto posoudila žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení předložené těmito společnostmi. Toto posouzení zahrnovalo rovněž dvě společnosti, jež byly oznámeny Komisi a u kterých bylo po poskytnutí informací prostřednictvím připomínek FESI a obuvnické koalice zjištěno, že jsou ve spojení s jedním čínským vyvážejícím výrobcem, na nějž se vztahuje stávající posouzení.
- (37) Souhrnně vzato, Komise v rámci tohoto nařízení posoudila formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení těchto společností: Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co Ltd, Samyang Vietnam Co Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co.Ltd a Dongguan Texas Shoes Limited Co.

B. PROVEDENÍ ROZSUDKU SOUDNÍHO DVORA VE SPOJENÝCH VĚCÍCH C-659/13 A C-34/14 VE VZTAHU K DOVOZU Z ČÍNY

- (38) Komise má možnost napravit ty aspekty sporného nařízení, které vedly k jeho prohlášení za neplatné, přičemž může ty části posouzení, kterých se rozsudek nedotýká, ponechat beze změny ⁽²²⁾.
- (39) Cílem tohoto nařízení je opravit ty aspekty sporného nařízení, které nejsou v souladu se základním nařízením, a tudíž vedly k prohlášení nařízení za neplatné, a to v rozsahu, ve kterém jsou dotčení vyvážející výrobci uvedení ve 37. bodě odůvodnění.
- (40) Všechna ostatní zjištění, která byla v sporném nařízení a v prováděcím nařízení (EU) č. 1294/2009 učiněna a která nebyla Soudním dvorem prohlášena za neplatná, zůstávají v platnosti a tímto se do tohoto nařízení začleňují.
- (41) Následující body odůvodnění se tak omezují na nové posouzení, které bylo nezbytné za účelem dosažení souladu s rozsudky Soudního dvora.
- (42) Komise přezkoumala, zda v případě vyvážejících výrobců uvedených v 37. bodě odůvodnění (dále jen „dotčení vyvážející výrobci“), kteří pro období šetření předložili žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení převažovalo zacházení jako v tržním hospodářství nebo individuální zacházení. Smyslem je stanovit rozsah, v němž jsou dotčení dovozci oprávněni k tomu, aby jim bylo vráceno antidumpingové clo, které bylo uhrazeno v souvislosti s antidumpingovými cly odvedenými za vývoz těchto dodavatelů.
- (43) V případě, že z analýzy vyplyne, že zacházení jako v tržním hospodářství mělo být těm dotčeným vyvážejícím výrobcům, na jejichž vývoz bylo uvaleno antidumpingové clo, jež dotčení dovozci uhradili, přiznáno, bude muset být danému vyvážejícímu výrobcu přiznána individuální celní sazba a hodnota vráceného cla bude omezena na

částku odpovídající rozdílu mezi odvedeným clem a individuální celní sazbou, tj. v případě dovozu z Číny rozdílu mezi 16,5 % a clem uvaleným na jedinou vyvážející společnost zařazenou do vzorku, které bylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, konkrétně ve výši 9,7 %, a v případě dovozu z Vietnamu rozdílu mezi 10 % a případnou individuální celní sazbou vypočtenou pro dotčeného vyvážejícího výrobce.

- (44) Pokud z analýzy vyplýne, že vyvážejícímu výrobcí, jemuž bylo zamítnuto zacházení jako v tržním hospodářství, mělo být přiznáno individuální zacházení, měla by být dotčenému vyvážejícímu výrobcí přiznána individuální celní sazba a hodnota vráceného cla by se omezila na částku odpovídající rozdílu mezi odvedeným clem, tj. v případě dovozu z Číny 16,5 % a v případě dovozu z Vietnamu 10 %, a případnou individuální celní sazbou vypočtenou pro dotčeného vyvážejícího výrobce.
- (45) V opačném případě, tedy pokud z analýzy předmětných žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení vyplýne, že zacházení jako v tržním hospodářství i individuální zacházení by mělo být zamítnuto, nebude moci být vráceno žádné antidumpingové clo.
- (46) Jak je vysvětleno ve 12. bodě odůvodnění, Soudní dvůr sporné nařízení a prováděcí nařízení (EU) č. 1294/2009 zrušil ve vztahu k vývozu některé obuvi pocházející od některých čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, jelikož Komise nepřezkoumala žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení, které tito vyvážející výrobci podali.
- (47) Komise proto přezkoumala žádosti dotčených vyvážejících výrobců o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení za účelem určení celní sazby platné pro jejich vývoz. Z uvedených posouzení vyplynulo, že předložené informace neprokázaly, že dotčení vyvážející výrobci působili v podmínkách tržního hospodářství nebo že byli způsobilí pro individuální zacházení (podrobné vysvětlení je uvedeno ve 48. bodě odůvodnění a bodech následujících).

1. Posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství

- (48) Dlužno připomenout, že v souladu s ustanovením čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení leží důkazní břemeno na výrobcí, který o zacházení jako v tržním hospodářství žádá. Za tímto účelem čl. 2 odst. 7 písm. c) první pododstavec stanoví, že žádost podaná takovým výrobcem musí obsahovat dostatečné důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, jak jsou vymezeny v daném ustanovení. Orgány Unie tudíž nemají žádnou povinnost prokázat, že výrobce podmínky stanovené pro přiznání takového statusu nespĺňuje. Úkolem orgánů Unie naopak je, aby posoudily, zda jsou důkazy předložené dotčeným výrobcem dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) prvním pododstavci základního nařízení jsou splněna, aby mu bylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, a úkolem unijního soudu je, aby ověřil, že takovéto posouzení není zjevně nesprávné (bod 32 rozsudku ve věci C-249/10 P a bod 24 rozsudku ve věci C-247/10 P).
- (49) V souladu s čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení by mělo být splněno všech pět kritérií uvedených v tomto článku, aby vyvážejícímu výrobcí mohlo být zacházení jako v tržním hospodářství přiznáno. Komise měla tedy za to, že pro zamítnutí žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství postačí, pokud alespoň jedno z těchto kritérií splněno není.
- (50) Žádný z dotčených vyvážejících výrobců nebyl schopen prokázat splnění prvního kritéria (obchodní rozhodnutí). Komise konkrétně zjistila, že většina dotčených vyvážejících výrobců (společnosti 7, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25) ⁽²³⁾ nemohla svobodně určit množství prodeje pro domácí a vývozní trhy. V tomto ohledu Komise shledala, že na konkrétních trzích (domácím a vývozním) existuje omezení produkce a/nebo omezení množství prodeje. Kromě toho někteří z dotčených vyvážejících výrobců (společnosti 8, 9, 10, 15) nepředložili nezbytné a kompletní informace (např. důkazy týkající se struktury a kapitálu společnosti, důkazy nebo vysvětlení ohledně rozhodování společnosti) k prokázání toho, že svá obchodní rozhodnutí činili na základě tržních signálů bez zásadních zásahů státu.
- (51) Pokud jde o druhé kritérium (účetnictví), společnosti 8, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24 a 25 kromě toho neprokázaly, že vedou jednoznačné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy. Konkrétně ze žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství vyplynulo, že tyto společnosti buď neposkytly Komisi výroky/zprávy nezávislého auditora, nebo jejich účetnictví nebylo prověřeno auditory nebo v několika položkách jejich rozvahy a výkazu příjmů chyběly vysvětlující poznámky.

- (52) Pokud jde o třetí kritérium (aktiva a „přenos“), společnosti 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23 a 25 neprokázaly, že systém netržního hospodářství nezpůsobil žádné zkreslení. Konkrétně tyto společnosti nepředložily nezbytné a kompletní informace mimo jiné ohledně aktiv ve vlastnictví společnosti a podmínek a hodnoty práv k užívání pozemků.
- (53) S ohledem na důvody uvedené ve 49. bodě odůvodnění neposoudila Komise u žádného z dotčených vyvážejících výrobců čtvrté (právní úprava úpadku a vlastnictví) a páté (měnové přepočty) kritérium. Komise dotčené vyvážející výrobce informovala o závěru týkajícím se zacházení jako v tržním hospodářství a vyzvala je, aby se k němu vyjádřili. Žádné připomínky vzneseny nebyly.

2. Posouzení žádostí o individuální zacházení

- (54) Podle čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před změnou se však v případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) téhož nařízení stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokážou splnění všech kritérií stanovených v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před změnou.
- (55) Jak je uvedeno ve 48. bodě odůvodnění, je nutné připomenout, že v souladu s ustanovením čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou leží důkazní břemeno na výrobcí, který o individuální zacházení žádá. Za tímto účelem čl. 9 odst. 5 první pododstavec stanoví, že předložená žádost musí být řádně odůvodněna. Orgány Unie tudíž nemají žádnou povinnost prokázat, že vývozce podmínky stanovené pro přiznání takového statusu nesplňuje. Úkolem orgánů Unie je naopak posoudit, zda důkazy, které dotčený vývozce předložil, jsou dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou jsou splněna, aby vývozci mohlo být individuální zacházení přiznáno.
- (56) V souladu s čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před změnou by měli vývozci prokázat na základě řádně odůvodněné žádosti, že všech pět kritérií v něm uvedených je splněno, aby jim mohlo být individuální zacházení přiznáno. Komise měla tedy za to, že pro zamítnutí žádosti o individuální zacházení postačí, pokud alespoň jedno z těchto kritérií splněno není.
- (57) Jedná se o těchto pět kritérií:
- 1) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou vývozci svobodně repatriovat základní kapitál a zisk;
  - 2) vývozní ceny a množství a prodejní podmínky jsou svobodně určovány;
  - 3) většinu akcií nebo podílů vlastní soukromé osoby; a buď jsou státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce v menšině, nebo musí být prokázáno, že je společnost dostatečně nezávislá na státních zásazích;
  - 4) měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů; a
  - 5) státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení opatření, pokud se jednotlivým vývozcům uloží rozdílné celní sazby.
- (58) Všech devatenáct dotčených vyvážejících výrobců, kteří požádali o zacházení jako v tržním hospodářství, požádalo také o individuální zacházení, pokud by jim zacházení jako v tržním hospodářství nebylo přiznáno. Komise proto posoudila žádosti všech dotčených vyvážejících výrobců o individuální zacházení.
- (59) Pokud jde o první kritérium (repatriace základního kapitálu a zisku), společnosti 9 a 20 nepředložily důkazy prokazující, že vývozci mohli svobodně repatriovat základní kapitál a zisk, a tudíž neprokázaly splnění tohoto kritéria.
- (60) Co se týče druhého kritéria (prodej na vývoz a ceny svobodně určeny), Komise dospěla k závěru, že společnosti 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23 a 24 neprokázaly, že obchodní rozhodnutí, například vývozní ceny a množství a prodejní podmínky jsou určovány svobodně na základě tržních signálů, neboť z analyzovaných důkazů, jako jsou stanovky nebo povolení k podnikání, vyplynulo omezení produkce a/ nebo množství prodeje obuvi na konkrétních trzích.

- (61) Pokud jde o třetí kritérium (společnost – klíčové řídicí funkce a akcie nebo podíly – je dostatečně nezávislá na státních zásadách), společnosti 7, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23 a 25 nepředložily nezbytné informace k prokázání toho, že jsou dostatečně nezávislé na státních zásadách. Mimo jiné nebyly poskytnuty žádné informace o tom, jak a za jakých podmínek byla těmto společnostem převedena práva k užívání pozemků.
- (62) Kromě toho společnosti 8, 10, 17, 18 a 25 rovněž neprokázaly splnění požadavků pátého kritéria (obcházení), a to na základě skutečnosti, že nebyly poskytnuty žádné informace o tom, jak jsou v rámci společnosti přijímána rozhodnutí.
- (63) S ohledem na ustanovení uvedená v 56. bodě odůvodnění Komise neposuzovala u žádného z dotčených vyvážejících výrobců čtvrté (měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů) kritérium.
- (64) Žádný z devatenácti dotčených čínských vyvážejících výrobců podmínky stanovené v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ve znění před jeho změnou nesplnil, a tudíž žádnému z nich individuální zacházení příznáno nebylo. Komise dotčené vyvážející výrobce o svém závěru informovala a vyzvala je, aby se k němu vyjádřili. Žádné připomínky vzneseny nebyly.
- (65) Na vývoz uskutečněný dotčenými devatenácti vyvážejícími výrobci by tedy mělo být uvaleno zbytkové antidumpingové clo platné pro Čínu a Vietnam ve výši 16,5 % a 10 %, a to za dobu použitelnosti nařízení (ES) č. 1472/2006. Původně trvala doba použitelnosti zmíněného nařízení od 7. října 2006 do 7. října 2008. Po zahájení přezkumu před pozbytím platnosti byla 30. prosince 2009 prodloužena do 31. března 2011. Protiprávnost zjištěná v rozsudcích spočívá v tom, že orgány Unie nezkoumaly, zda by výrobky vyrobené dotčenými vyvážejícími výrobci měly podléhat zbytkovému clu nebo individuálnímu clu. Na základě protiprávnosti zjištěné Soudním dvorem neexistuje žádný právní důvod pro úplné osvobození výrobců vyrobených dotčenými vyvážejícími výrobci od platby antidumpingového cla. Nový akt napravující protiprávnost zjištěnou Soudním dvorem musí proto pouze přehodnotit použitelnou sazbu antidumpingového cla a nikoli opatření samotná.
- (66) Jelikož byl učiněn závěr, že v případě dotčených vyvážejících výrobců by mělo být opětovně uloženo zbytkové clo použitelné pro Čínu a Vietnam ve stejné sazbě, v jaké bylo původně uloženo sporným nařízením a prováděcím nařízením (EU) č. 1294/2009, není třeba provádět žádné změny nařízení (ES) č. 388/2008. Druhé z uvedených nařízení zůstává v platnosti.

C. ZÁVĚRY

- (67) S přihlédnutím ke vzneseným připomínkám a na základě jejich analýzy byl učiněn závěr, že zbytkové antidumpingové clo použitelné pro Čínu a Vietnam, tj. 16,5 % a 10 %, by mělo být opětovně uloženo, a to po dobu použitelnosti sporného nařízení.

D. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (68) Dotčení vyvážející výrobci a všechny strany, které se přihlásily, byli informováni o podstatných skutečnostech a úvahách, z nichž vycházel záměr doporučit, aby bylo devatenácti dotčeným vyvážejícím výrobcům znovu uloženo konečné antidumpingové clo na vývoz. Byla jim dána lhůta na předložení stanovisek k poskytnutým informacím.

E. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN PO POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (69) Po poskytnutí informací obdržela Komise připomínky jménem i) Federace evropského sportovního průmyslu (FESI) a obuvnické koalice⁽²⁴⁾ zastupujících dovozce obuvi v Unii a ii) společnosti Cortina NV (dále jen „Cortina“), dovozce obuvi v Unii.
- (70) FESI a obuvnická koalice ve svých připomínkách k poskytnutým informacím nejprve konstatovaly, že stávající provádění vychází ze stejného právního základu a důvodů jako nařízení, která Komise předtím přijala v rámci stejného prováděcího postupu, tj. prováděcí nařízení (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647, (EU) 2016/1731 a (EU) 2016/2257. Proto ve své odpovědi na poskytnuté informace odkázaly na připomínky, které již předtím podaly v souvislosti s výše uvedenými nařízeními dne 16. prosince 2015, 6. června 2016, 16. června 2016 a dne 11. srpna 2016, aniž by však tyto připomínky a námitky podrobně popsaly.

- (71) V reakci na tyto připomínky Komise odkazuje na prováděcí nařízení (EU) 2016/1395, 2016/1647, 2016/1731 a 2016/2257, v nichž jsou připomínky ze strany FESI a obuvnické koalice vznesené při stávajícím provádění plně zohledněny. Vzhledem k tomu, že FESI ani obuvnická koalice svoje argumenty dále nerozvedly, má Komise za to, že byly jejich připomínky zcela zodpovězeny ve výše uvedených nařízeních, a potvrzuje tímto závěry, k nimž se v těchto nařízeních dospělo.
- (72) Kromě toho federace FESI a obuvnická koalice předložily připomínky, jež jsou podrobně popsány níže.

Status společností uvedených v příloze III

- (73) FESI a obuvnická koalice tvrdily, že přístup Komise, pokud jde o společnosti uvedené v příloze III, je protiprávní. Tím, že Komise uvedla v příloze III společnosti, jež byly ve spojení se společnostmi, které již byly posouzeny v souvislosti s prováděcími nařízeními (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647, (EU) 2016/1731 nebo (EU) 2016/2257, narušila pojem „jediného hospodářského subjektu“, bez ohledu na to, jak byl použit v původním šetření. Mimoto by tento přístup vedl k právní nejednotnosti, neboť výše uvedenými nařízeními Komise na tyto společnosti opětovně uložila antidumpingové clo, zatímco tytéž společnosti jsou uvedeny v příloze III jako společnosti, jež v původním šetření zřejmě nepodaly žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení.
- (74) Pokud jde o obchodníky, kteří nejsou ve spojení, v žádném případě by se nevyžadovalo uvádět je v příloze III, jelikož se na ně v původním šetření nevztahoval zákonný požadavek podávat žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení.
- (75) V souvislosti s prováděním rozsudků uvedených ve 12. bodě odůvodnění, u společností ve spojení s čínskými nebo vietnamskými dodavateli, které v původním šetření podaly žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, avšak dosud nebyly posouzeny v žádném nařízení uvedeném v 63. bodě odůvodnění, FESI a obuvnická koalice tvrdily, že tyto společnosti by rovněž neměly být uvedeny v příloze III. Konkrétně tvrdily, že tento přístup zabrání tomu, aby Komise v budoucnosti posuzovala žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení jejich dodavatelů ve spojení v Číně nebo Vietnamu. Tytéž strany rovněž tvrdily, že by mělo být povinností Komise určit ze seznamu společností oznámených vnitrostátními celními orgány společnosti/obchodníky patřící do téže skupiny společností a zda jsou součástí některého z čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, kteří v původním šetření podali žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, avšak nebyli v původním šetření zařazeni do vzorku. V opačném případě by Komise pro zúčastněné strany vytvořila neúnosné důkazní břemeno.
- (76) Jak je uvedeno v 34. bodě odůvodnění, po poskytnutí informací byly na základě připomínek FESI a obuvnické koalice určeny společnosti, jež byly ve spojení s čínskými nebo vietnamskými vyvážejícími výrobci, kteří v původním šetření předložili formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení, avšak nebyli zařazeni do vzorku a rovněž nebyli posouzeni v předchozím provádění uvedeném v 18. až 20. a 25. bodě odůvodnění. Informace obsažené ve spise potvrdily informace, jež tyto zúčastněné strany obdržely, takže žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení těchto společností budou posouzeny. Výsledek tohoto posouzení bude předmětem samostatného právního aktu. Žádost týkající se těchto společností byla tedy schválena a tyto společnosti nejsou uvedeny v příloze III.
- (77) Co se týče obchodníků, kteří žádali o úhradu zaplacených cel (ať již jsou nebo nejsou ve spojení s čínskými nebo vietnamskými dodavateli), má Komise za to, že důkazní břemeno leží na těchto obchodnících.
- (78) Žádný z obchodníků uvedených v příloze III však neposkytl informace nebo důkazy o svých dodavatelích v Číně nebo Vietnamu (s výjimkou těch, kteří jsou uvedeni v 76. bodě odůvodnění).
- (79) Komise však uznává, že ne všichni dovozci, kteří kupovali obuv od těchto obchodníků, si museli být vědomi skutečnosti, že je nezbytné Komisi sdělit jména vyvážejících výrobců, od nichž tito obchodníci kupovali obuv. Komise se proto rozhodla kontaktovat příslušné dovozce a informovat je o jejich situaci a důkazním břemeni, aby se zajistilo plné dodržování jejich práva na obhajobu. Pro zajištění času nezbytného k provedení tohoto rozhodnutí bylo posouzení společností uvedených v příloze III dočasně pozastaveno do té doby, než Komise kontaktuje příslušné dovozce a dá jim čas reagovat. Lhůta osmi měsíců pro posouzení žádosti o zacházení jako

v tržním hospodářství/o individuální zacházení začíná běžet dnem, kdy dovozce sdělí Komisi názvy a adresy dotčených vyvážejících výrobců, nebo v případě, že odpověď nebude doručena ve lhůtě stanovené Komisí, ode dne uplynutí uvedené lhůty.

Pozastavení probíhajícího provádění

- (80) FESI a obuvnická koalice rovněž tvrdily, že by Komise v zájmu právní jistoty neměla přijímat a zveřejňovat žádné další právní akty týkající se provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 až do doby, než Soudní dvůr rozhodne ve věci probíhajícího řízení o předběžné otázce ohledně platnosti prováděcího nařízení (EU) 2016/223, na které se odkazuje ve 23. bodě odůvodnění, a platnosti prováděcího nařízení (EU) 2016/1647, na které se odkazuje v 19. bodě odůvodnění, a prováděcího nařízení (EU) 2016/1731, na které se odkazuje ve 20. bodě odůvodnění. V tomto ohledu se tvrdilo, že vzhledem k tomu, že žaloba proti právním aktům přijatým orgány nemá odkladný účinek, není článek 278 SFEU v tomto případě použitelný, protože cílem žádosti podané v tomto ohledu není pozastavit prováděcí nařízení (EU) 2016/223, nýbrž upustit od přijetí dalších nařízení o opětovném uložení konečných antidumpingových cel na dovoz obuvi z Číny a Vietnamu. Ze stejného důvodu se rovněž tvrdilo, že rozsudky Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana nejsou právně relevantním referenčním rámcem.
- (81) Co se týče článku 278 SFEU a rozsudků Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana, Komise s FESI a obuvnickou koalicí souhlasí, že uvedená judikatura není použitelná pro posouzení toho, zda pozastavit provádění rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14. Komise se nicméně domnívá, že je povinna tento rozsudek provést v přiměřené lhůtě a že probíhající řízení týkající se dřívějších aktů, jež tento rozsudek provádějí, nejsou oprávněným důvodem pro nedokončení provádění rozsudku. Konkrétně se domnívá, že by to připravilo zúčastněné strany jiné než FESI a obuvnická koalice o možnost vykonávat svá práva ve správním řízení a v případném soudním řízení.
- (82) Pokud jde o platnost prováděcích nařízení (EU) 2016/1647 a (EU) 2016/1731, FESI a obuvnická koalice tvrdily, že vzhledem k tomu, že druhé z těchto nařízení a každé nové nařízení o opětovném uložení konečného cla na dovoz obuvi pocházející z Číny a z Vietnamu mají stejný právní základ, přístup a odůvodnění Komise a neplatnost prováděcích nařízení (EU) 2016/1647 a (EU) 2016/1731 by zároveň vedly k tomu, že každé další podobné nařízení by bylo rovněž neplatné. Přístup Komise by tudíž neodrážel úsilí o dobrou vůli při provádění rozsudku ve spojených věcech C & J Clark International, C-659/13, a Puma, C-34/14 uvedených ve 12. bodě odůvodnění.
- (83) FESI a obuvnická koalice nakonec tvrdily, že provádění výše uvedeného rozsudku nebude podléhat žádným lhůtám uloženým Soudním dvorem, bude mít negativní dopad na dovozce v Unii, přičemž na druhé straně nebude pro Unii představovat žádné daňové výhody. Z těchto důvodů by Komise měla upustit od provádění rozsudku do doby, než bude znám výsledek řízení, která probíhají před Soudním dvorem, zmíněných v 80. bodě odůvodnění.
- (84) Komise odkazuje na důvody uvedené výše v 81. bodě odůvodnění.

Procedurální požadavky při posuzování formulářů žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení

- (85) FESI a obuvnická koalice tvrdily, že při posuzování formulářů žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení leží důkazní břemeno na Komisi, neboť čínští a vietnamští vyvážející výrobci byli tohoto břemena zproštěni tím, že podali žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení v původním šetření. FESI a obuvnická koalice tvrdily, že vyvážejícím výrobcům dotčeným stávajícím provedením měla být přiznána stejná procesní práva jako práva přiznaná vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku během původního šetření. FESI a obuvnická koalice tvrdily, že byla provedena pouze analýza dokumentů, nikoliv inspekce na místě, a že čínští a vietnamští vyvážející výrobci nedostali příležitost doplnit své formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení prostřednictvím písemných upozornění na nedostatky.
- (86) FESI a obuvnická koalice dále tvrdily, že vyvážejícím výrobcům dotčeným tímto provedením nebyly poskytnuty stejné procesní záruky jako záruky uplatňované ve standardních antidumpingových šetřeních, avšak byly uplatněny přísnější normy. FESI a obuvnická koalice tvrdily, že Komise údajně nevzala v úvahu časovou prodlevu mezi podáním žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení v původním šetření a posouzením těchto žádostí. Kromě toho měli vyvážející výrobci během původního šetření na vyplnění žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení pouze 15 dnů místo obvyklých 21 dnů.

- (87) Na tomto základě FESI a obuvnická koalice tvrdily, že nebyla dodržena základní právní zásada poskytnout zúčastněným stranám plnou možnost vykonávat svá práva na obhajobu, která je zakotvena v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a v článku 6 Smlouvy o Evropské unii. Na tomto základě bylo tvrzeno, že se Komise tím, že vyvážejícím výrobcům neposkytla příležitost doplnit neúplné informace, dopustila zneužití pravomoci a v konečném důsledku obrátila důkazní břemeno ve fázi provádění.
- (88) FESI a obuvnická koalice nakonec rovněž tvrdily, že tento přístup by byl diskriminační vůči čínským a vietnamským vyvážejícím výrobcům, kteří byli zařazeni do vzorku v původním šetření, ale také vůči ostatním vyvážejícím výrobcům v zemích bez tržního hospodářství, kteří byli předmětem antidumpingového šetření a v uvedeném šetření podali žádost o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. Na čínské a vietnamské společnosti dotčené stávajícím prováděním by se tedy neměl vztahovat stejný limit pro poskytování informací, jaký se používá v běžném patnáctiměsíčním šetření, a neměly by se na ně vztahovat přísnější procesní normy.
- (89) FESI a obuvnická koalice rovněž tvrdily, že Komise fakticky použila dostupné údaje ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení, ale nejednala v souladu s procesními pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 4 základního nařízení.
- (90) Komise připomíná, že podle judikatury leží důkazní břemeno na výrobcí, který o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení žádá, a to na základě ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Za tímto účelem čl. 2 odst. 7 písm. c) první pododstavec stanoví, že žádost podaná takovým výrobcem musí obsahovat dostatečné důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, jak jsou vymezeny v daném ustanovení. Jak uvedl Soudní dvůr v rozsudcích ve věcech Brosmann a Aokang, orgány tedy nemají žádnou povinnost prokazovat, že výrobce podmínky stanovené pro přiznání tohoto statusu nespĺňuje. Úkolem Komise je naopak posoudit, zda jsou důkazy, které dotčený výrobce předložil, dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) prvním pododstavci základního nařízení jsou splněna, aby výrobci mohlo být přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení (viz 48. bod odůvodnění). V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise nemá povinnost vyžádat si od vyvážejících výrobců doplnění jejich žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. Komise může založit své posouzení na informacích poskytnutých vyvážejícím výrobcem.
- (91) V souvislosti s tvrzením, že byla provedena pouze analýza dokumentů, Komise konstatuje, že analýza dokumentů je postup, při kterém se analyzují žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení na základě dokumentů poskytnutých vyvážejícím výrobcem. Komise u všech žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení provádí analýzu dokumentů. Kromě toho může Komise rozhodnout o provedení inspekce na místě. Inspekce na místě však nejsou nutné ani nejsou prováděny u každé žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení. Inspekce na místě, jsou-li prováděny, mají zpravidla za cíl potvrdit určité předběžné posouzení provedené orgány a/nebo ověřit správnost informací poskytnutých dotčeným vyvážejícím výrobcem. Jinými slovy, pokud z důkazů předložených vyvážejícím výrobcem jasně vyplývá, že zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení není opodstatněné, další a nepovinný stupeň inspekce na místě by obvykle neměl nastat. Je na Komisi, aby posoudila, zda je inspekce na místě vhodná⁽²⁵⁾. Uvážení rozhodnout o způsobu ověření informací obsažených ve formuláři žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení přísluší tomuto orgánu. Jestliže tedy Komise, jako v tomto případě, rozhodne na základě analýzy dokumentů, že má k dispozici dostatečné důkazy k rozhodnutí o žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení, inspekce na místě není nutná a nelze ji vyžadovat.
- (92) Pokud jde o tvrzení, že práva na obhajobu nebyla tím, že Komise rozhodla neposlat písemná upozornění na nedostatky, řádně dodržena, je třeba v prvé řadě připomenout, že práva na obhajobu jsou právy subjektivními a že FESI a obuvnická koalice se nemohou odvolávat na porušení subjektivního práva jiných společností. Z druhého, Komise popírá tvrzení, že při provádění pouhé analýzy dokumentů, oproti analýze dokumentů v kombinaci s inspekci na místě, provádí Komise takové praktiky, kdy se uskutečňuje rozsáhlá výměna informací a probíhá obšírný proces žádání o doplnění informací. FESI a obuvnická koalice skutečně nebyly s to poskytnout důkazy o opaku.
- (93) Připomínky FESI a obuvnické koalice ohledně diskriminace musí být rovněž zamítnuty jako nepodložené. Je třeba připomenout, že pokud orgány Unie zacházejí se srovnatelnými situacemi odlišně, čímž jsou znevýhodněni někteří obchodníci vůči jiným obchodníkům, aniž by takové rozdílné zacházení bylo odůvodněno podstatnými objektivními rozdíly, jedná se o porušení zásady rovného zacházení⁽²⁶⁾. To však Komise tak úplně nedělá: tím, že požaduje, aby čínští a vietnamští vyvážející výrobci nezařazení do vzorku předkládali žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/o individuální zacházení k posouzení, usiluje o to, aby tyto vyvážející výrobci, kteří dříve nebyli zařazení do vzorku, byli postaveni na stejnou úroveň jako ti, kteří v původním šetření do vzorku zařazení

byli. Jelikož základní nařízení v tomto ohledu navíc nestanoví minimální lhůtu, je-li časový rámec pro tento účel přiměřený a poskytuje-li stranám dostatek příležitostí ke shromáždění (nebo opětovnému shromáždění) potřebných informací při zachování jejich práva na obhajobu, k diskriminaci nedochází.

- (94) Pokud jde o čl. 18 odst. 1 základního nařízení, Komise v tomto případě informace poskytnuté dotčenými vyvážejícími výrobci přijala, neodmítla tyto informace a založila na nich své posouzení. Komise proto článek 18 nepoužila. Z toho vyplývá, že nebylo zapotřebí postupovat podle čl. 18 odst. 4 základního nařízení. Postup podle čl. 18 odst. 4 se uplatní tehdy, když má Komise v úmyslu některé informace, jež zúčastněné strany poskytly, odmítnout a použít místo nich dostupné údaje.

Právní základ pro opětovné otevření šetření

- (95) FESI a obuvnická koalice tvrdily, že Komise by jednala v rozporu s článkem 266 SFEU, jelikož tento článek neobsahuje právní základ pro opětovné otevření šetření s ohledem na již neplatné opatření. FESI a obuvnická koalice rovněž znovu zdůraznily, že článek 266 SFEU neumožňuje uložení antidumpingových cel se zpětnou působností, což údajně rovněž potvrzuje rozsudek Soudního dvora ve věci *IPS v. Rada*, C-458/98P.
- (96) V tomto ohledu FESI a obuvnická koalice tvrdily, že antidumpingové řízení týkající se dovozu obuvi z Číny a Vietnamu bylo uzavřeno dne 31. března 2011 s uplynutím platnosti opatření. Komise za tímto účelem vydala oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se uplynutí platnosti cel dne 16. března 2011 ⁽²⁷⁾ (dále jen „oznámení o pozbytí platnosti“), výrobní odvětví Unie netvrdilo, že by dumping přetrvával, a rovněž rozsudek Soudního dvora Evropské unie neprohlásil oznámení o pozbytí platnosti za neplatné.
- (97) Kromě toho tytéž strany rovněž tvrdily, že základní nařízení neobsahuje žádný základ pro to, aby Komise opětovně otevřela antidumpingové šetření.
- (98) V této souvislosti FESI a obuvnická koalice navíc tvrdily, že obnovení šetření a posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, které podali dotčení čínští a vietnamští vyvážející výrobci v původním šetření, je v rozporu s univerzální zásadou promlčení nebo prekluze. Tato zásada je stanovena v Dohodě o WTO a v základním nařízení, jež uvádí lhůtu pěti let pro trvání opatření, a v čl. 236 odst. 1 a čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství, jež uvádí období tří let, které mají dovozci na to, aby požadovali vrácení antidumpingového cla na jedné straně, a vnitrostátní celní orgány na to, aby vybraly dovozní cla a antidumpingová cla na straně druhé ⁽²⁸⁾. Článek 266 SFEU od této zásady neumožňuje odchylku.
- (99) Nakonec bylo tvrzeno, že Komise nepředložila žádné odůvodnění nebo předchozí judikaturu na podporu použití článku 266 SFEU jako právního základu pro opětovné otevření řízení.
- (100) Pokud jde o neuvedení právního základu pro opětovné otevření šetření, Komise se v této souvislosti odvolává na judikaturu zmíněnou výše v 15. bodě odůvodnění, podle níž Komise může přistoupit k obnově šetření k okamžiku, kdy nastala protiprávnost. Z judikatury vyplývá, že legálnost antidumpingového nařízení musí být posuzována ve světle objektivních norem práva Unie, nikoliv ve světle rozhodovací praxe, a to ani v případě, že taková praxe existuje (což není tento případ). Předchozí praxe Komise, *quod non*, tedy nemůže vést ke vzniku legitimního očekávání: podle ustálené judikatury Soudního dvora může legitimní očekávání vzniknout pouze tehdy, pokud orgány poskytly konkrétní ujištění, jež by umožnila zúčastněné straně oprávněně dovodit, že orgány Unie budou jednat určitým způsobem ⁽²⁹⁾. FESI ani obuvnická koalice se nepokusily prokázat, že v tomto případě byla tato ujištění poskytnuta. To platí tím spíše, že dřívější praxe, která byla v této souvislosti zmíněna, neodpovídá skutkové a právní situaci tohoto případu, přičemž rozdíly mohou být vysvětleny právě odlišnou skutkovou a právní situací tohoto případu.
- (101) Tento případ se liší v následujících aspektech: protiprávnost, kterou Soudní dvůr zjistil, se nedotýká zjištění ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie, potažmo tedy principu uvalení cla, ale pouze příslušné celní sazby. V předešlých případech, v nichž byl akt zrušen a na které se zúčastněné strany odvolávají, se naopak jednalo o samotná zjištění ohledně dumpingu, újmy a zájmu Unie. Orgány jsou tudíž oprávněny přepočítat přesnou celní sazbu pro dotčené vyvážející výrobce.

- (102) V tomto případě konkrétně například nebylo vůbec nutné od zúčastněných stran požadovat dodatečné informace. Komise měla naopak posoudit informace, které jí byly již dříve předloženy, které však před přijetím nařízení (ES) č. 1472/2006 neposuzovala. Dřívější praxe týkající se jiných případů však v žádném případě, jak je uvedeno výše ve 100. bodě odůvodnění, neposkytuje přesnou a bezpodmínečnou záruku ve vztahu k tomuto případu.
- (103) V neposlední řadě je třeba poznamenat, že všechny strany, proti nimž je řízení vedeno, tedy dotčení vyvážející výrobci, stejně jako strany řízení vedených před Soudním dvorem, a sdružení, které jednu z těchto stran zastupuje, byly informovány, a to cestou poskytnutí informací o relevantních skutečnostech, na jejichž základě Komise hodlá toto posouzení zacházet jako v tržním hospodářství/individuální zacházení přijmout. Jejich právo na obhajobu je tedy zachováno. V této souvislosti je zejména třeba poznamenat, že dovozci, kteří nejsou ve spojení, práva na obhajobu v rámci antidumpingového řízení nepožívají, jelikož tato řízení nejsou vedena proti nim.
- (104) Pokud jde o tvrzení, že dotčená opatření pozbyla platnosti dne 31. března 2011, nevidí Komise důvod, proč by skutečnost, že opatření pozbylo platnosti, měla jakkoliv ovlivnit právo Komise na přijetí nového aktu, který by zrušený akt nahradil na základě rozsudku zrušujícího původní akt. Podle judikatury uvedené v 15. bodě odůvodnění výše by správní řízení mělo být obnoveno od okamžiku, kdy nastala protiprávnost.
- (105) Antidumpingová řízení jsou proto – v důsledku skutečnosti, že byl zrušen akt, kterým byla řízení ukončena – stále ještě otevřena. Je povinností Komise tato řízení uzavřít; podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení musí být šetření uzavřeno aktem Komise.

Článek 236 celního kodexu Společenství

- (106) FESI a obuvnická koalice rovněž uvedly, že postup přijatý pro opětovné otevření šetření a zpětné uložení cla představuje zneužití pravomoci Komise a porušuje SEU. FESI a obuvnická koalice v tomto ohledu zastávají názor, že Komise nemá pravomoc zasahovat do ustanovení čl. 236 odst. 1 celního kodexu Společenství zabraňováním vrácení antidumpingových cel. Tvrdily, že bylo povinností vnitrostátních celních orgánů vyvodit důsledky zneplatnění aktu ukládajícího antidumpingová cla a že by vnitrostátní celní orgány měly být rovněž odpovědné za proplacení těchto cel, která byla Soudním dvorem prohlášena za neplatná.
- (107) V tomto ohledu FESI a obuvnická koalice tvrdily, že čl. 14 odst. 3 základního nařízení neumožňuje Komisi odchýlit se od článku 236 celního kodexu Společenství, neboť oba právní předpisy náležejí ke stejnému právnímu rádu a základní nařízení nelze považovat za *lex specialis* celního kodexu Společenství.
- (108) Kromě toho tytéž strany dále tvrdily, že čl. 14 odst. 3 základního nařízení neodkazuje na článek 236 celního kodexu Společenství a pouze stanoví, že Komise může přijmout zvláštní ustanovení, nikoli však odchylky od celního kodexu Společenství.
- (109) V reakci na tuto otázku je třeba zdůraznit, že čl. 14 odst. 1 základního nařízení neumožňuje automatickou použitelnost pravidel upravujících celní předpisy Unie na uložení individuálních antidumpingových cel⁽³⁰⁾. Ustanovení čl. 14 odst. 1 základního nařízení spíše dává orgánům Unie právo provést pravidla upravující celní předpisy Unie a, je-li to nezbytné a užitečné, stanovit jejich použitelnost⁽³¹⁾.
- (110) Takové provedení nevyžaduje úplné uplatňování všech ustanovení celních předpisů Unie. Ustanovení čl. 14 odst. 3 základního nařízení výslovně uvádí zvláštní ustanovení týkající se společné definice pojmu původ, což je dobrým příkladem případu, kdy dochází k odchýlení od ustanovení celních předpisů Unie. Na tomto základě Komise využila pravomocí vyplývajících z čl. 14 odst. 3 základního nařízení a vyžadovala, aby vnitrostátní celní orgány upustily dočasně od případných úhrad. To nepochybně vyklučuje výlučnou pravomoc, kterou mají vnitrostátní celní orgány, pokud jde o spory týkající se celního dluhu: rozhodovací pravomocí přísluší celním orgánům členských států. Celní orgány členských států rozhodují na základě závěrů Komise ohledně žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, zda by měla být poskytnuta úhrada či nikoli.
- (111) Takže zatímco platí, že nic v celních předpisech Unie neumožňuje, aby vznikla překážka uhrazení omylem zaplacených cel, žádné takové paušalizující prohlášení nelze učinit, pokud jde o úhradu antidumpingových cel. V souladu s tím a s ohledem na nutnost chránit vlastní zdroje Unie vůči neodůvodněným žádostem o úhradu a na související potíže, k nimž by vedlo pozdější řešení neodůvodněných úhrad, se musela Komise dočasně odchýlit od celních předpisů Unie tím, že využila svých pravomocí podle čl. 14 odst. 3 základního nařízení.

Neuvedení právního základu

- (112) FESI a obuvnická koalice tvrdily, že v rozporu s článkem 296 SFEU Komise neposkytla náležitě odůvodnění a neuvedla právní základ, podle něhož bylo clo znovu uloženo se zpětnou působností, a proto bylo dovozcům dotčeným stávajícím provedením odepřeno vrácení cla. V souladu s tím FESI a obuvnická koalice uvedly, že Komise porušila právo na účinnou soudní ochranu zúčastněných stran.
- (113) Komise se domnívá, že rozsáhlá právní zdůvodnění uvedená v obecném informačním dokumentu a v tomto nařízení řádně odůvodňují toto nařízení.

Legitimní očekávání

- (114) FESI a obuvnická koalice dále tvrdily, že náprava již neplatných opatření se zpětnou působností porušuje zásadu ochrany legitimního očekávání. Federace FESI tvrdila, zaprvé, že strany včetně dovozců získaly jistotu, že opatření pozbyla platnosti dne 31. března 2011, a že vzhledem k době, která uplynula od původního šetření, mohly mít strany oprávněné očekávání, že původní šetření nebude obnoveno ani znovu otevřeno. Obdobně čínští a vietnamští vyvážející výrobci mohli mít oprávněné očekávání, že jejich žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, jež poskytli v původním šetření, Komise již nepřezkoumá, a to na základě pouhé skutečnosti, že tyto žádosti nebyly posouzeny v tříměsíční lhůtě platné během původního šetření.
- (115) Pokud jde o legitimní očekávání zúčastněných, že antidumpingová opatření pozbyla platnosti a že šetření již nebude znovu otevřeno, odkazuje se na 104. a 105. bod odůvodnění, které se těmito tvrzeními podrobně zabývaly.
- (116) Pokud jde o oprávněná očekávání čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, jejichž žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení nebyly přezkoumány, odkazuje se na 100. bod odůvodnění výše, v němž je tato otázka rovněž posouzena v souvislosti s judikaturou Soudního dvora v této oblasti.

Zásada zákazu diskriminace

- (117) FESI a obuvnická koalice tvrdily, že uložení antidumpingových opatření se zpětnou působností představuje i) diskriminaci dovozců dotčených stávajícím provedením ve srovnání s dovozci dotčenými provedením rozsudků Brosmann a Aokang uvedených v 6. bodě odůvodnění, jimž bylo vráceno clo zaplacené z dovozu obuvi od pěti vyvážejících výrobců dotčených těmito rozsudky, a ii) diskriminaci vyvážejících výrobců dotčených stávajícím provedením ve srovnání s pěti vyvážejícími výrobci dotčenými provedením rozsudků Brosmann a Aokang, na které nebylo uvaleno žádné clo na základě prováděcího rozhodnutí 2014/149/EU.
- (118) Pokud jde o tvrzení týkající se diskriminace, Komise nejprve připomíná všechny požadavky pro diskriminaci uvedené výše v 93. bodě odůvodnění.
- (119) Dále je třeba uvést, že rozdíl mezi dovozci dotčenými stávajícím provedením a dovozci dotčenými provedením rozsudků Brosmann a Aokang je ten, že ve druhém případě se dovozci rozhodli napadnout nařízení (ES) č. 1472/2006 před Tribunálem, zatímco v prvním případě nikoli.
- (120) Rozhodnutí přijaté některým z orgánů Unie, které nebylo svým adresátem ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU zpochybněno, se vůči němu stává pravomocným. Toto pravidlo je založené zejména na úvaze, že hlavním účelem časového omezení je, že lhůty, ve kterých musí být soudní řízení zahájeno, slouží k zajištění právní jistoty tím, že brání tomu, aby opatření Unie, která mají právní následky, mohla být donekonečna zpochybnována⁽³²⁾.
- (121) Tato procesní zásada práva Unie nutně vytváří dvě skupiny: skupinu těch, kteří zpochybnili opatření Unie a kteří mohli ve výsledku získat výhodné postavení (jako společnost Brosmann a další čtyři vyvážející výrobci), a skupinu těch, kteří tak neučinili. To však neznamená, že Komise s oběma stranami zacházela nerovně a dopustila se porušení zásady rovného zacházení. Potvrzení toho, že jedna strana spadá do druhé kategorie z důvodu vědomého rozhodnutí nezpochybnit opatření Unie, tuto skupinu nediskriminuje.

- (122) Všechny zúčastněné strany tedy vždy požívaly ze strany soudů Unie soudní ochranu.
- (123) Pokud jde o údajnou diskriminaci vyvážejících výrobců dotčených stávajícím provedením, na které nebylo uvaleno žádné clo na základě prováděcího rozhodnutí 2014/149/EU, je třeba poznamenat, že rozhodnutí Rady opětovně neuložit clo bylo jasně přijato s ohledem na zvláštní okolnosti konkrétní situace, jež panovala v okamžiku, kdy Komise předložila svůj návrh na opětovné uložení tohoto cla, a zejména na základě skutečnosti, že dotčené antidumpingové clo již bylo uhrazeno, a to vzhledem k tomu, že původní sdělení dluhu dotčenému dlužníkovi bylo vzato zpět v návaznosti na rozsudky Brosmann a Aokang. Podle Rady vedla tato úhrada ke vzniku legitimního očekávání u dotčených dovozců. Jelikož, pokud jde o ostatní dovozce, k žádné srovnatelné úhradě nedošlo, nejsou s těmito dotčenými dovozci, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady, ve srovnatelné situaci.
- (124) V každém případě skutečnost, že se Rada rozhodla jednat určitým způsobem s ohledem na konkrétní okolnosti případu, který jí byl předložen, nemůže zavazovat Komisi k provedení jiného rozsudku přesně stejným způsobem.

Pravomoc Komise uložit konečná antidumpingová opatření

- (125) FESI a obuvnická koalice kromě toho tvrdily, že Komise nemá pravomoc k přijetí nařízení o uložení antidumpingového cla se zpětnou působností ve stávajícím provádění a že tato pravomoc v každém případě přísluší Radě. Toto tvrzení vycházelo z argumentu, že pokud je šetření obnoveno od okamžiku, v němž nastala protiprávnost, měla by se rovněž použít stejná pravidla jako pravidla platná během původního šetření, v němž Rada přijala konečná opatření. Tyto strany tvrdily, že v souladu s článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 37/2014⁽³³⁾ (rovněž nazývané „o souhrnném aktu o obchodu I“), se nový postup rozhodování v oblasti společné obchodní politiky v tomto kontextu nepoužije, jelikož před vstupem nařízení o souhrnném aktu o obchodu I v platnost Komise i) již přijala akt (prozatímní nařízení), ii) konzultace vyžadované podle nařízení (ES) č. 384/96, byly zahájeny a uzavřeny a iii) Komise již přijala návrh nařízení Rady o přijetí konečných opatření. Na tomto základě dospěly tyto strany k závěru, že by se měly použít postupy rozhodování platné před vstupem nařízení o souhrnném aktu o obchodu I v platnost.
- (126) Uvedené tvrzení se však zaměřuje na datum zahájení šetření (což je opravdu důležité v souvislosti s dalšími věcnými změnami základního nařízení), avšak opomíjí skutečnost, že nařízení (EU) č. 37/2014 používá jiné kritérium (tj. zahájení postupu pro přijímání opatření). Postoj FESI a obuvnické koalice je tudíž založen na nesprávném výkladu přechodného pravidla v nařízení (EU) č. 37/2014.
- (127) Vzhledem k odkazu v článku 3 nařízení (EU) č. 37/2014 na „již zahájené postupy přijímání opatření“, který stanoví přechodná pravidla pro změny postupů rozhodování pro přijímání antidumpingových opatření, a s ohledem na význam pojmu „postup“ v základním nařízení u šetření, jež bylo zahájeno před vstupem nařízení (EU) č. 37/2014 v platnost, avšak Komise u něj nezahájila konzultace s příslušným výborem s cílem přijmout opatření před tímto vstupem v platnost, se na postup přijímání uvedených antidumpingových opatření skutečně uplatňují nová pravidla. Totéž platí pro řízení, v nichž byla opatření uložena na základě starých pravidel a nadešel čas na jejich přezkum, nebo pro opatření, u nichž bylo uloženo prozatímní clo na základě starých pravidel, avšak v době, kdy vstoupilo v platnost nařízení (EU) č. 37/2014, nebyl ještě zahájen postup pro přijetí konečných opatření. Jinými slovy, nařízení (EU) č. 37/2014 se uplatňuje na konkrétní „postup přijímání“, a nikoli na celé období daného šetření nebo dokonce řízení.
- (128) V souladu s tím bylo správné použít postup rozhodování zavedený nařízením o souhrnném aktu o obchodu I.
- (129) Pokud jde o společnost Cortina, ta nejprve tvrdila, že Komise nemá žádný právní základ pro přezkum žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení podaných vyvážejícími výrobci v původním šetření. Společnost Cortina tvrdila, že řízení, které bylo ukončeno po uplynutí platnosti opatření dne 31. března 2011, nebylo rozsudkem ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 zneplatněno, a že jej tudíž nelze znovu otevřít.

- (130) V odpovědi na tuto připomínku Komise odkazuje na vysvětlení uvedené ve 104. a 105. bodě odůvodnění výše.
- (131) Společnost Cortina zadruhé tvrdila, že současné řízení je v rozporu se zásadou zákazu zpětné působnosti a zásadou právní jistoty, zakotvenými v článku 10 základního nařízení.
- (132) Pokud jde o tvrzení týkající se zpětné působnosti založené na článku 10 základního nařízení a článku 10 antidumpingové dohody WTO, čl. 10 odst. 1 základního nařízení, který se řídí zněním čl. 10 odst. 1 antidumpingové dohody WTO, stanoví, že prozatímní opatření a konečné antidumpingové clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí v platnost rozhodnutí přijaté podle čl. 7 odst. 1 nebo případně čl. 9 odst. 4 základního nařízení. V tomto případě se předmětná antidumpingová cla uplatní pouze na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu poté, co vstoupilo v platnost prozatímní nařízení přijaté podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení a sporné (konečné) nařízení přijaté podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Zpětná působnost ve smyslu čl. 10 odst. 1 základního nařízení nicméně zahrnuje pouze situace, kdy zboží vstoupilo do volného oběhu dříve, než byla přijata opatření, jak vyplývá jednak ze znění samotného ustanovení, jednak i z výjimky, kterou stanoví čl. 10 odst. 4 základního nařízení.
- (133) Komise rovněž podotýká, že v tomto případě k narušení zásady zpětné působnosti ani k narušení právní jistoty a legitimního očekávání nedošlo.
- (134) Co se zpětné působnosti týče, judikatura Soudního dvora při posuzování toho, zda se u určitého opatření jedná o zpětnou působnost, rozlišuje mezi uplatněním nového pravidla na stav, který se stal konečným (označovaný také jako existující nebo konečný právní stav) ⁽³⁴⁾, a stavem, který nastal dříve, než nové pravidlo vstoupilo v platnost, ale nejde ještě o konečný stav (označovaný také jako dočasný stav) ⁽³⁵⁾.
- (135) V tomto případě se stav týkající se dovozu dotčených výrobků, který nastal v době použitelnosti nařízení (ES) č. 1472/2006, dosud nestal konečným, neboť antidumpingové clo na tento dovoz nebylo v důsledku zrušení sporného nařízení zatím stanoveno s konečnou platností. Současně byli dovozci obuvi upozorněni, že takové clo může být uvaleno, a to zveřejněním oznámení o zahájení řízení ⁽³⁶⁾ a vyhlášením prozatímního nařízení. Podle ustálené judikatury soudů Unie nemohou hospodářské subjekty nabyt legitimního očekávání dříve, než nabude konečné účinnosti akt, který orgány za účelem uzavření správního řízení přijaly ⁽³⁷⁾.
- (136) Účinky tohoto nařízení jsou okamžité a vztahují se na budoucí důsledky pokračujícího stavu: vnitrostátní celní orgány vybírají clo na obuv. V důsledku žádostí o vrácení cla, o kterých doposud nebylo s konečnou platností rozhodnuto, se jedná o pokračující stav. Toto nařízení stanoví celní sazbu, která se na uvedený dovoz použije, a upravuje tedy budoucí důsledky pokračujícího stavu.
- (137) V každém případě, i kdyby nastala zpětná působnost ve smyslu práva Unie – což není tento případ – byla by taková zpětná působnost každopádně odůvodněná, a to z následujících důvodů:
- (138) Hmotná pravidla práva Unie mohou upravovat stav, který nastal před jejich vstupem v platnost, jestliže z jejich znění, účelu nebo celkového pojetí jasně vyplývá, že jim takový účinek musí být přiznán ⁽³⁸⁾. Jmenovitě ve věci *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, soud rozhodl, že: „[Z]ásada právní jistoty sice obecně brání tomu, aby časová působnost právního aktu Společenství byla stanovena k datu předcházejícímu jeho vyhlášení, avšak může tomu být výjimečně jinak, pokud to vyžaduje sledovaný cíl a pokud je náležitě respektováno legitimní očekávání dotčených osob“ ⁽³⁹⁾.
- (139) V tomto případě je účelem zajistit soulad s povinností Komise podle článku 266 SFEU. Vzhledem k tomu, že soud v rozsudcích uvedených výše v 12. bodě odůvodnění shledal protiprávnost pouze ve vztahu ke stanovení příslušné celní sazby, a nikoliv ve vztahu k uložení opatření jako takových (tedy nikoliv ve vztahu ke zjištění ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie), nemohli dotčení vyvázející výrobci nabyt legitimního očekávání, že nebude uloženo žádné konečné antidumpingové opatření. V důsledku toho nemůže být uložení takového opatření – dokonce ani v případě, pokud by působilo zpětně, což není tento případ – vykládáno jako porušení legitimního očekávání.
- (140) Společnost Cortina zatřetí uvedla, že tvrzení Komise ve 46. bodě odůvodnění, že Soudní dvůr sporné nařízení a prováděcí nařízení (EU) č. 1294/2009 zrušil, pokud jde o vývoz některé obuvi od některých čínských

a vietnamských vyvážejících výrobců, je nesprávné, neboť rozsudek ve věcech C-659/13 a C-34/14 nezrušil nařízení (ES) č. 1472/2006 a prováděcí nařízení (EU) č. 1294/2009, pokud jde o devatenáct dotčených vyvážejících výrobců, ale zrušil tato nařízení s účinkem *erga omnes*. Společnost Cortina tvrdila, že pokud by Komise opětovně uložila antidumpingové clo pouze na dovoz od devatenácti dotčených dovážejících výrobců a ne na dovoz od dalších dovážejících výrobců, na které se rovněž vztahuje rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 C & J Clark International Limited a Puma SE, představovalo by to neodůvodněnou diskriminaci vůči dovozu těchto dalších vyvážejících výrobců a bylo by to rovněž v rozporu s článkem 266 SFEU.

- (141) Pokud jde o tvrzení týkající se diskriminačního zacházení vůči dovozu dalších vyvážejících výrobců, jichž se týká rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 C & J Clark International Limited a Puma SE, Komise podotýká, že vyvážející výrobci a někteří dovozci, kterých se současné nařízení dotýká, požívají ze strany soudů Unie soudní ochranu proti stávajícímu nařízení. Další dovozci takové ochrany požívají ze stran vnitrostátních soudů, jejichž působnost je stanovena v oblasti běžného práva Unie.
- (142) Jak se uvádí ve 21. bodě odůvodnění, pro účely provádění rozsudku ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 C & J Clark International Limited a Puma SE přijala prováděcí nařízení (EU) 2016/223. V článku 1 uvedeného nařízení Komise ukládá vnitrostátním celním orgánům povinnost předložit všechny žádosti o úhradu konečných antidumpingových cel zaplacených z dovozu obuvi pocházející z Číny a Vietnamu předložené dovozci na základě článku 236 celního kodexu Společenství a na základě skutečnosti, že vyvážející výrobce nezařazený do vzorku v původním šetření zažádal o zacházení jako v tržním hospodářství nebo individuální zacházení. Komise příslušnou žádost o zacházení jako v tržním hospodářství nebo individuální zacházení posoudí a opětovně uloží příslušnou celní sazbu. Vnitrostátní celní orgány poté na tomto základě rozhodnou o žádosti o vrácení a prominutí antidumpingových cel.
- (143) Proto v případě veškerého dovozu obuvi, u kterého jsou splněna výše uvedená kritéria, Komise posoudí žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení a antidumpingová cla budou opětovně uložena na základě objektivních kritérií stanovených v čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení před jeho změnou. Se všemi ostatními vyvážejícími výrobci z ČLR a Vietnamu, kteří nebyli zařazeni do vzorku, a jejich dovozci bude proto v pozdější fázi zacházeno stejně, a to v souladu s postupem stanoveným prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/223. Pouze v případech, kdy neexistují žádné další nevyřízené vnitrostátní postupy, nebudou prováděna žádná posouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení, neboť by nepřinesla žádný praktický užitek.
- (144) Společnost Cortina začtvrté tvrdila, že by bylo diskriminační opětovně uložit antidumpingové clo devatenácti dotčeným vyvážejícím výrobcům, neboť v návaznosti na rozsudky Brosmann a Aokang žádná antidumpingová cla opětovně uložena nebyla.
- (145) Toto tvrzení je neopodstatněné. Dovožci, kteří dováželi zboží od společnosti Brosmann a dalších čtyř vyvážejících výrobců, na které se vztahovaly rozsudky ve věcech C-247/10 P a C-249/10 P, se nacházejí v odlišné skutkové a právní situaci, neboť se jejich vyvážející výrobci rozhodli napadnout sporné nařízení a bylo jim vráceno clo, které zaplatili, a tudíž jsou chráněni ustanovením čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství. Nikdo další dotčené nařízení nenapadl a nikomu dalšímu nebylo zaplacené clo vráceno. V tomto ohledu viz rovněž 118. až 122. bod odůvodnění výše.
- (146) Společnost Cortina zapáté tvrdila, že existuje několik procesních nesrovnalostí vyplývajících z tohoto šetření. Především tvrdila, že dotčení vyvážející výrobci již nemusí být s to poskytnout smysluplné připomínky nebo předložit další důkazy na podporu svých žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, které podali před několika lety. Je například možné, že společnosti již neexistují nebo že příslušné dokumenty již nejsou k dispozici.
- (147) Společnost Cortina kromě toho tvrdila, že na rozdíl od situace během původního šetření by opatření Komise *de facto* a *de jure* měla dopad pouze na dovozce, jelikož nemají možnost poskytnout jakýkoli smysluplný příspěvek a nemohou od svých dodavatelů vyžadovat, aby spolupracovali s Komisí.
- (148) Komise podotýká, že žádné ustanovení základního nařízení neukládá Komisi povinnost, aby vyvážejícím společnostem, které žádají o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, umožnila doplnit chybějící věcné informace. Připomíná, že podle judikatury leží důkazní břemeno na výrobcích, který o zacházení

jako v tržním hospodářství/individuální zacházení žádá, a to na základě ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Za tímto účelem čl. 2 odst. 7 písm. c) první pododstavec stanoví, že žádost podaná takovým výrobcem musí obsahovat dostatečné důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, jak jsou vymezeny v daném ustanovení. Jak uvedl Soudní dvůr v rozsudcích ve věcech *Brosmann a Aokang*, orgány tedy nemají žádnou povinnost prokazovat, že výrobce podmínky stanovené pro přiznání tohoto statusu nespĺňuje. Úkolem Komise je naopak posoudit, zda jsou důkazy, které dotčený výrobce předložil, dostatečné k prokázání toho, že kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) prvním pododstavci základního nařízení jsou splněna, aby výrobci mohlo být přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení (viz výše 44. bod odůvodnění). Právo na slyšení se týká posouzení těchto skutečností, avšak nezahrnuje právo na opravu neúplných informací. V opačném případě by vyvážející výrobce mohl posouzení donekonečna protahovat tím, že by informace předkládal postupně.

- (149) V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise nemá povinnost vyžádat si od vyvážejících výrobců doplnění jejich žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení. Jak je uvedeno v předchozím bodě odůvodnění, Komise může založit své posouzení na informacích poskytnutých vyvážejícím výrobcem. V každém případě však dotčení vyvážející výrobci Komisi provedené posouzení jejich žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení nezpochybnili a nespecifikovali dokumenty ani osoby, na které se nadále nemohou odvolat. Toto tvrzení je tedy natolik abstraktní, že orgány nemohou tyto obtíže při posuzování žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení brát v úvahu. Vzhledem k tomu, že se uvedený argument zakládá na spekulacích a není podložen přesnými údaji o tom, které dokumenty a osoby již nejsou k dispozici a jak jsou tyto dokumenty a osoby pro posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení relevantní, je tento argument odmítnut.
- (150) Pokud jde o tvrzení, že by dovozce neměl žádnou možnost poskytnout smysluplné informace, uvádí Komise následující: zaprvé, dovozci nepožívají práva na obhajobu, jelikož antidumpingová opatření nejsou zaměřena vůči nim, ale vůči vyvážejícím výrobcům. Zadruhé, dovozci měli příležitost vyjádřit se k této otázce již v průběhu správního řízení, které předcházelo přijetí sporného nařízení. Zatřetí, pokud se dovozci domnívali, že došlo v tomto ohledu k nesrovnalosti, měli přijmout nezbytná smluvní ujednání se svými dodavateli, a zajistit tak, že budou mít k dispozici nezbytnou dokumentaci. Proto musí být uvedený požadavek zamítnut.
- (151) Společnost Cortina zašesté tvrdila, že Komise neposoudila, zda by uložení antidumpingových cel bylo v zájmu Unie, a argumentovala, že tato opatření by byla proti zájmu Unie, protože i) opatření již měla zamýšlený účinek, když byla poprvé uložena; ii) opatření by nepřinesla výrobnímu odvětví Unie další prospěch; iii) opatření by neměla vliv na vyvážející výrobce a iv) opatření by znamenala pro dovozce v Unii významné náklady.
- (152) Tento případ se týká pouze žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství/individuální zacházení, protože to je jediný bod, u kterého soudy Unie zjistily právní chybu. Pokud jde o zájem Unie, posouzení obsažené v nařízení (ES) č. 1472/2006 zůstává zcela v platnosti. Navíc je toto opatření odůvodněné za účelem ochrany finančních zájmů Unie.
- (153) Společnost Cortina zasedmé tvrdila, že by antidumpingové clo, pokud by bylo opětovně uloženo, již nebylo možné vybírat, neboť promlčecí lhůta podle čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství (nyní čl. 103 odst. 1 celního kodexu Unie) vypršela. Podle společnosti Cortina by tento stav představoval zneužití pravomoci ze strany Komise.
- (154) Komise připomíná, že podle čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství/čl. 103 odst. 1 celního kodexu Unie se promlčecí lhůta nevztahuje na případy podání odvolání podle článku 243 celního kodexu Společenství/čl. 44 odst. 2 celního kodexu Unie, jak je tomu ve všech přítomných případech, které se týkají odvolání na základě článku 236 celního kodexu Společenství/článku 119 celního kodexu Unie. Odvolání ve smyslu čl. 103 odst. 3 celního kodexu Unie podle objasnění v čl. 44 odst. 2 téhož nařízení má rozsah od původního napadení rozhodnutí vnitrostátních celních orgánů ukládajících clo až po konečný rozsudek vnitrostátního soudu, včetně případné žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Období tří let se následně přerušuje ode dne podání napadení.
- (155) Společnost Cortina nakonec tvrdila, že po uplynutí platnosti odst. 15 písm. a) bodu ii) protokolu o přistoupení Číny k WTO dne 11. prosince 2016 nemůže Komise již vycházet z metodiky používané ke stanovení běžné hodnoty pro čínské výrobce v původním šetření (tj. metodiky „srovnatelné země“ podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení).

(156) Sporné nařízení bylo přijato v roce 2006. Příslušným právním předpisem použitelným na toto řízení je nařízení (EU) č. 2016/1036. Toto tvrzení je proto zamítnuto.

(157) Toto nařízení je v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz obuvi se svrškem z usně nebo z kompozitní usně, kromě sportovní obuvi, obuvi, která se vyrábí speciálními technologiemi, pantoflí a ostatní domácí obuvi a obuvi s ochrannou špičkou, pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné vyvázejícími výrobci uvedenými v příloze II tohoto nařízení, kódů KN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴⁰⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 a ex 6405 10 00 ⁽⁴¹⁾, který se uskutečnil v době použitelnosti nařízení (ES) č. 1472/2006 a prováděcího nařízení (EU) č. 1294/2009. Kódy TARIC jsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

— „sportovní obuví“ se rozumí obuv ve smyslu poznámky k položkám 1 ke kapitole 64 přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1719/2005 ⁽⁴²⁾,

— „obuví, která se vyrábí speciálními technologiemi,“ se rozumí obuv, jejíž cena CIF za jeden pár činí nejméně 7,5 EUR, určená pro sportovní použití, s jednoduchou nebo vícevrstvou litou podešví, bez vstřikování, vyráběná ze syntetických materiálů speciálně určených k tlumení nárazů způsobených vertikálními nebo laterálními pohyby, a s technickými prvky, například hermeticky uzavřenými polštářky naplněnými plynem nebo kapalinou, mechanickými komponenty, které tlumí nebo neutralizují nárazy, nebo materiálů jako například polymery s nízkou hustotou, kódů KN ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

— „obuvi s ochrannou špičkou“ se rozumí obuv mající ochranou špičku a odolnost proti nárazu alespoň 100 joulů ⁽⁴³⁾ kódů KN: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁴⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 a ex 6405 10 00,

— „pantoflemi a ostatní domácí obuví“ se rozumí obuv kódu KN ex 6405 10 00.

3. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené vyvázejícími výrobci uvedenými v příloze II tohoto nařízení činí 16,5 % pro dotčené čínské vyvázející výrobce a 10 % pro dotčené vietnamské vyvázející výrobce.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle nařízení (ES) č. 553/2006 se vyberou s konečnou platností. Částky zajištěné nad konečnou sazbu antidumpingových cel se uvolňují.

Článek 3

Posouzení situace společností uvedených v příloze III tohoto nařízení se dočasně pozastavuje, dokud dovozce požadující úhradu od vnitrostátních celních orgánů nesdělí Komisi názvy a adresy vyvážejících výrobců, od kterých příslušní obchodníci nakupují obuv, nebo v případě, že není doručena odpověď v uvedeném období, s uplynutím lhůty stanovené Komisí pro poskytnutí těchto informací. Tato lhůta je stanovena v dopise zaslaném Komisí příslušnému dovozci a v žádném případě nesmí být kratší než jeden měsíc.

Komise obdržené informace přezkoumá ve lhůtě osmi měsíců ode dne doručení. Vnitrostátní celní orgány se vyzývají, aby nevracely vybraná cla, dokud Komise nedokončí posouzení uvedených žádostí.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 9. března 2017.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 553/2006 ze dne 23. března 2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. L 98, 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 388/2008 ze dne 29. dubna 2008, kterým se rozšiřují konečná antidumpingová opatření uložená nařízením (ES) č. 1472/2006 na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky na dovoz téhož výrobku zasílaného ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao (Úř. věst. L 117, 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 251, 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 352, 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 295, 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/149/EU ze dne 18. března 2014 o odmítnutí návrhu prováděcího nařízení o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd a Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd a o konečném výběru jim uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 82, 20.3.2014, s. 27).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

- ⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016, s. 2.
- ⁽¹¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1).
- ⁽¹²⁾ Spojené věci *Asteris AE a další a Řecká republika v. Komise*, 97, 193, 99 a 215/86, Sb. rozh. 1988, s. 2181, body 27 a 28.
- ⁽¹³⁾ Věc *Španělsko v. Komise*, C-415/96, Sb. rozh. 1998, s. I-6993, bod 31; věc *Industrie des Poudres Sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85; věc *Alitalia v. Komise*, T-301/01, Sb. rozh. 2008, s. II-1753, body 99 a 142; spojené věci *Région Nord-Pas de Calais v. Komise*, T-267/08 a T-279/08, Sb. rozh. 2011, s. II-1999, bod 83.
- ⁽¹⁴⁾ Věc *Španělsko v. Komise*, C-415/96, Sb. rozh. 1998, s. I-6993, bod 31; věc *Industrie des Poudres Sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85.
- ⁽¹⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).
- ⁽¹⁶⁾ Nařízení (ES) č. 1225/2009 bylo následně pozměněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012 ze dne 13. června 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 237, 3.9.2012, s. 1). Podle článku 2 nařízení (EU) č. 765/2012 se změny zavedené uvedeným pozměňujícím nařízením použijí pouze na šetření zahájená po vstupu uvedeného nařízení v platnost. Současné šetření však bylo zahájeno dne 7. července 2005 (Úř. věst. C 166, 7.7.2005, s. 14).
- ⁽¹⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1395 ze dne 18. srpna 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Builidyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Koton Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd a Win Profile Industries Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 225, 19.8.2016, s. 52).
- ⁽¹⁸⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1647 ze dne 13. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a vyráběné společnostmi Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, společností Freetrend Industrial Ltd a její společnost ve spojení Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd. a dále společnostmi Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 245, 14.9.2016, s. 16).
- ⁽¹⁹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1731 ze dne 28. září 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a vyráběné společnostmi General Footwear Ltd (Čína), Diamond Vietnam Co Ltd a Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 262, 29.9.2016, s. 4).
- ⁽²⁰⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/223 ze dne 17. února 2016, kterým se stanoví postup pro posouzení některých žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení podaných vyvážejícími výrobci z Číny a Vietnamu a kterým se provádí rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 41, 18.2.2016, s. 3).
- ⁽²¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2257 ze dne 14. prosince 2016 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd., Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd. a Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd., o konečném výběru uloženého prozatímního cla a o provedení rozsudku Soudního dvora ve spojených věcech C-659/13 a C-34/14 (Úř. věst. L 340 I, 15.12.2016, s. 1).
- ⁽²²⁾ Věc *Industrie des Poudres Sphériques v. Rada*, C-458/98 P, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85.
- ⁽²³⁾ V zájmu zachování důvěrnosti byly názvy společností nahrazeny čísly. Společnosti 1 až 3 byly předmětem prováděcího nařízení (EU) 2016/1731, jak je uvedeno ve 20. bodě odůvodnění, a společnosti 4 až 6 byly předmětem prováděcího nařízení (EU) 2016/2257, jak je uvedeno ve 24. bodě odůvodnění. Společnostem, jichž se týká toto nařízení, byla přidělena po sobě jdoucí čísla 7 až 25.
- ⁽²⁴⁾ Společnosti Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited a Damco Netherlands BV ve své odpovědi na obecný informační dokument odkázaly na připomínky federace FESI a obuvnické koalice.

- (²⁵) Věc *Transnational Company Kazchrome a ENRC Marketing v. Rada*, T-192/08, Sb. rozh. 2011, s. II-07449, bod 298. Rozsudek byl v odvolacím řízení potvrzen, viz Věc *Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada*, C-10/12 P, ECLI:EU:C:2013:865.
- (²⁶) Věc *Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures a Zhejiang Sunlight Group v. Rada*, T-255/01, Sb. rozh. 2003, s. II-04741 bod 60.
- (²⁷) Oznámení o pozbytí platnosti některých antidumpingových opatření (Úř. věst. C 82, 16.3.2011, s. 4).
- (²⁸) Uvedená lhůta je nyní uvedena v čl. 103 odst. 1 a čl. 121 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).
- (²⁹) Věc C-373/07, *Mebrom v. Komise*, Sb. rozh. 2009, s. I-00054, body 91-94;
- (³⁰) Viz pracovní dokument útvarů Komise „Respektování rozsudků Soudního dvora ze dne 2. února 2012 ve věci C-249/10 P *Brosmann a ze dne 15. listopadu 2012 ve věci C-247/10P Zhejiang Aokang*, doprovázející návrh prováděcího nařízení Rady o opětovném uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a vyráběné společnostmi *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* a *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* a o konečném výběru uloženého prozatímního cla“,* SWD/2014/046 final, body 45–48.
- (³¹) Věc C-382/09, *Stils Met*, Sb. rozh. 2010, s. I-09315, body 42–43. Například TARIC, který se rovněž používá jako nástroj k zajištění dodržování opatření na ochranu obchodu, vychází z článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).
- (³²) Věc C-239/99 *Nachi Europe*, Sb. rozh. 2001, s. I-01197, bod 29.
- (³³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 ze dne 15. ledna 2014, kterým se mění některá nařízení týkající se společné obchodní politiky, pokud jde o postupy přijímání určitých opatření (Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).
- (³⁴) Věc *Licata v. Hospodářský a sociální výbor*, 270/84, Recueil 1986, s. 2305, bod 31; věc *Butterfly Music v. CEDEM*, C-60/98, Recueil 1999, s. 1-3939, bod 24; věc *Bundesknappschaft v. Brock*, 68/69, Recueil 1970, s. 171, bod 6; věc *Westzucker GmbH v. Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, 1/73, Recueil 1973, s. 723, bod 5; věc *SOPAD v. FORMA a.o.*, 143/73, Recueil 1973, s. 1433, bod. 8; věc *Bauche*, 96/77, Recueil 1978, s. 383, bod 48; věc *Koninklijke Scholten-Honig NV v. Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, 125/77, Recueil 1978, s. 1991, bod 37; věc *P v. Komise*, 40/79, Recueil 1981, s. 361, bod 12; věc *Řecko v. Komise*, T-404/05, Sb. rozh. 2008, s. II-272, bod 77; věc *Komise v. Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Sb. rozh. 2008, s. 1-9465, bod 53.
- (³⁵) Věc T-176/01 *Ferrière Nord v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. II-3931, bod 139. C-334/07 P.
- (³⁶) Úř. věst. C 166, 7.7.2005, s. 14.
- (³⁷) Věc *Španělsko v. Komise*, C-169/95, Recueil 1997, s. I-135, bod 51 až 54; spojené věci *P&O European Ferries (Vizcaya) SA v. Komise*, T-116/01 a T-118/01, Recueil 2003, s. II-2957, bod 205.
- (³⁸) Věc *GruSa Fleisch v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, C-34/92, Recueil 1993, s. I-4147, bod 22. Stejně nebo podobně znění lze nalézt například ve spojených věcech *Meridionale Industria Salumi a.š.*, 212 až 217/80, Recueil 1981, s. 2735, body 9 a 10; věc *Bout*, 21/81, Recueil 1982, s. 381, bod 13; věc *Eyckeler & Malt v. Komise*, T-42/96, Recueil 1998, s. II-401, body 53 a 55 až 56; věc *Euroagri v. Komise*, T-180/01, Sb. rozh. 2004, s. II-369, body 36 a 37.
- (³⁹) Věc *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, Recueil 1990, s. I-1, bod 13.
- (⁴⁰) Na základě nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 301, 31.10.2006, s. 1), byl tento kód KN dne 1. ledna 2007 nahrazen kódy KN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 a ex 6403 99 05.
- (⁴¹) Podle definice uvedené v nařízení Komise (ES) č. 1719/2005 ze dne 27. října 2005, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 286, 28.10.2005, s. 1). Rozsah výrobku se určuje současně popisem výrobku v čl. 1 odst. 1 a popisem výrobku podle příslušných kódů KN.
- (⁴²) Viz předchozí poznámka pod čarou.
- (⁴³) Odolnost proti nárazu se měří podle evropských norem EN 345 nebo EN 346.
- (⁴⁴) Na základě nařízení (ES) č. 1549/2006 byl tento kód KN dne 1. ledna 2007 nahrazen kódy KN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 a ex 6403 99 05.

PŘÍLOHA I

Kódy TARIC pro obuv se svrškem z usně nebo z kompozitní usně podle definice v článku 1

a) od 7. října 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 a 6405 10 00 80

b) od 1. ledna 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 a 6405 10 00 80

c) od 7. září 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 a 6405 10 00 89

PŘÍLOHA II

Seznam vyvážejících výrobců, na jejichž vývoz se ukládá konečné antidumpingové clo

Název vyvážejícího výrobce	Doplňkový kód TARIC
An Loc Joint Stock Company (Vietnam)	A999
Chang Shin Vietnam Co. Ltd (Dong Nai – Vietnam) a jeho společnost ve spojení Changshin Inc. (Pusan – Jižní Korea)	A999
Chau Giang Company Limited (Haiphong City, Vietnam)	A999
Dongguan Texas Shoes Limited Co.	A999
Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd (Foshan City – Čína)	A999
Fujian Viscap Shoes Co. Ltd (Quanzhou – Čína)	A999
Lien Phat Company Ltd (Vietnam)	A999
Maystar Footwear Co. Ltd (Zhuhai – Čína) (ve spojení se společností Kingmaker)	A999
Min Yuan (Guangzhou – Čína) a společnosti ve spojení E-Light a Golden Chang	A999
Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd (Čína)	A999
PanYu Leader Footwear Corporation (Guangzhou – Čína)	A999
Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd (Guangzhou – Čína)	A999
Qingdao Changshin Shoes Company Limited (Qingdao – Čína) a jeho společnost ve spojení Changshin Inc. (Pusan – Jižní Korea)	A999
Qingdao Samho Shoes Co. Ltd (Čína) a společnost ve spojení Samho shoes Co, Ltd (Jižní Korea)	A999
Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd (Qingdao – Čína)	A999
Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd (Čína) a společnost ve spojení Tae Kwang Industrial Co. (Korea) (ve spojení se společností Taekwang Vina zařazenou do vzorku)	A999
Samyang Vietnam Co. Ltd (Ho Či Minovo Město – Vietnam)	A999
Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd (Vietnam)	A999
Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd (Ho Či Minovo Město – Vietnam)	A999

PŘÍLOHA III

Seznam společností, pro které je podle článku 3 posouzení pozastaveno

ALAMODE

ALL PASS

ALLIED JET LIMITED

ALLIED JET LIMITED C/O SHENG RONG F

AMERICAN ZABIN INTL

AN THINH FOOTWEAR CO. LTD

AQUARIUS CORPORATION

ASIA FOOTWEAR

BCNY INTERNATIONAL INC.

BESCO ENTERPRISE

BEST CAPITAL

BRANCH OF EMPEREOR CO. LTD

BRENTWOOD FUJIAN INDUSTRY CO. LTD

BRENTWOOD TRADING COMPANY

BROWN PACIFIC TRADING LTD,

BUFENG

BULLBOXER

C AND C ACCORD LTD

CALSON INVESTMENT LIMITED

CALZ.SAB SHOES S.R.L.

CARLSON GROUP

CD STAR

CHAOZHOU ZHONG TIAN CHENG

CHINA EVER

CORAL REEF ASIA PACIFIC LTD

CULT DESIGN

DHAI HOAN FOOTWEAR PRODUCTION JOINT STOCK COMPANY

DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD / YONG ZHOU XIANG WAY SPORTS GOODS LTD

DONG GUAN CHANG AN XIAO BIAN SEVILLA
DONG GUAN HUA XIN SHOES LTD
DONGGUAN QIAOSHENG FOOTWEAR CO
DONGGUAN TA YUE SHOES CO. LTD
DONGGUAN YONGXIN SHOES CO. LTD
EASTERN SHOES COLLECTION CO. LTD
EASY DENSE LIMITED
ENIGMA/MORE SHOES INC.
EVAIS CO. LTD
EVER CREDIT PACIFIC LTD
EVERGIANT
EVERGO ENTERPRISES LTD C/O THUNDER
FH SPORTS AGENCIES LTD
FIJIAN GUANZHOU FOREIGN TRADE CORP
FOSTER INVESTMENTS INC.
FREEMANSHOES CO. LTD
FU XIANG FOOTWEAR
FUJIAN JINMAIWANG SHOES & GARMENTS PRODUCTS CO. LTD
GERLI
GET SUCCESS LIMITED GLOBE DISTRIBUTING CO. LTD
GOLDEN STEPS FOOTWEAR LTD
GOODMILES
HA CHEN TRADE CORPORATION
HAI VINH TRADING COMP
HAIPHONG SHOLEGA
HANLIN (BVI) INT'L COMPNAY LTD C/O
HAPPY THOSE INTERNATIONAL LTD
HAWSHIN
HESHAN SHI HENGYU FOOTWEAR LTD
HIEP TRI CO. LTD

HISON VINA CO. LTD

HOLLY PACIFIC LTD

HUEY CHUEN SHOES GROUP/FUH CHUEN CO. LTD

HUI DONG FUL SHING SHOES CO. LTD

HUNEX

HUNG TIN CO. LTD

IFR

INTER – PACIFIC CORP.

IPC HONG KONG BRANCH LTD

J.C. TRADING LIMITED

JASON FOOTWEAR

JIA HSIN CO. LTD

JIA HUAN

JINJIANG YIREN SHOES CO. LTD

JOU DA

JUBILANT TEAM INTERNATIONAL LTD

JWS INTERNATIONAL CORP

KAI YANG VIETNAM CO. LTD

KAIYANG VIETNAM CO. LTD

KIM DUCK TRADING PRODUCTION

LEGEND FOOTWEAR LTD ALSO SPELLED AT LEGENT FOOTWEAR LTD

LEIF J. OSTBERG, INC.

LU XIN JIA

MAI HUONG CO. LTD

MARIO MICHELI

MASTERBRANDS

MAYFLOWER

MING WELL INT'L CORP.

MIRI FOOTWEAR INTERNATIONAL, INC.

MIX MODE

MORGAN INT'L CO. LTD C/O Hwashun

NEW ALLIED

NEW FU XIANG

NORTHSTAR SOURCING GROUP HK LTD

O.T. ENTERPRISE CO.

O'LEAR IND VIETNAM CO. LTD ALSO SPELLED AS O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

ONTARIO DC

OSCO INDUSTRIES LTD

OSCO VIETNAM COMPANY LTD

PACIFIC BEST CO. LTD

PERFECT GLOBAL ENTERPRISES LTD

PETER TRUONG STYLE, INC.

PETRONA TRADING CORP

PHUOC BINH COMPANY LTD

PHY LAM INDUSTRY TRADING INVESTMENT CORP

POP EUROPE

POU CHEN P/A POU SUNG VIETNAM CO. LTD

POU CHEN CORP P/A IDEA

POU CHEN CORP P/A YUE YUEN INDUSTRIAL ESTATE

PRO DRAGON INC.

PUIBRIGHT INVESTMENTS LIMITED T/A

PUTIAN LIFENG FOOTWEAR CO. LTD

PUTIAN NEWPOWER INTERNATIONAL T

PUTIAN XIESHENG FOOTWEAR CO

QUAN TAK

RED INDIAN

RICK ASIA (HONG KONG) LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENT LIMITED / VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENTS LTD

ROBINSON TRADING LTD

RUBBER INDUSTRY CORP. RUBIMEX

SENG HONG SHOES (DONG GUAN) CO. LTD
SEVILLE FOOTWEAR
SHANGHAI XINPINGSHUN TRADE CO. LTD
SHENG RONG
SHENZHEN GUANGYUFA INDUSTRIAL CO. LTD
SHENZHEN HENGGTENGFA ELECTRONI
SHINING YWANG CORP
SHISHI
SHISHI LONGZHENG IMPORT AND EXPORT TRADE CO. LTD
SHOE PREMIER
SIMONATO
SINCERE TRADING CO. LTD
SINOWEST
SLIPPER HUT & CO
SUN POWER INTERNATIONAL CO. LTD
SUNKUAN TAICHUNG OFFICE / JIA HSIN CO. LTD
SUNNY
SUNNY FAITH CO. LTD
SUNNY STATE ENTERPRISES LTD
TBS
TENDENZA ENTERPRISE LTD
TEXAS SHOE FOOTWEAR CORP
THAI BINH HOLDING & SHOES MANUFAC
THANH LE GENERAL IMPORT-EXPORT TRADING COMPANY
THUONG TANG SHOES CO. LTD
TIAN LIH
TONG SHING SHOES COMPANY
TOP ADVANCED ENTERPRISE LIMITED
TRANS ASIA SHOES CO. LTD
TRIPLE WIN

TRULLION INC.

TRUONG SON TRADE AND SERVICE CO. LTD

TUNLIT INTERNATIONAL LTD- SIMPLE FOOTWEAR

UYANG

VIETNAM XIN CHANG SHOES CO.

VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

WINCAP INDUSTRIAL LTD

WUZHOU PARTNER LEATHER CO. LTD

XIAMEN DUNCAN – AMOS SPORTSWEAR CO. LTD

XIAMEN LUXINJIA IMPORT & EXPORT CO.

XIAMEN OCEAN IMP&EXP

XIAMEN UNIBEST IMPORT AND EXPORT CO. LTD

YANGZHOU BAOYI SHOES

YDRA SHOES

YONGMING FOOTWEAR FACTORY

ZHONG SHAN POU SHEN FOOTWEAR COMPANY LTD

ZIGI NEW YORK GROUP

PŘÍLOHA IV

Seznam vyvážejících výrobců oznámených Komisi, kteří již byli posouzeni jednotlivě nebo jako součást skupiny společností vybraných do vzorku vyvážejících výrobců během původního šetření

APACHE FOOTWEAR AND APACHE II FOOTWEAR

FOSHAN CITY NANHAI GOLDEN STEP INDUSTRIAL CO. LTD

GROWTH-LINK TRADING COMPANY LIMITED

JOINT STOCK COMPANY 32

KAI NAN JOINT VENTURE CO. LTD

NIKE (SUZHOU) SPORTS CO. LTD

POU CHEN/POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

POU CHEN CORP P/A POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE, LTD

POU CHEN CORPORATION/DONGGUAN YUE YUEN MFR. CO.

POU CHEN CORPORATION/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISES LTD

POU CHEN CORPORATION/POUYUEN VIETNAM COMPANY LIMITED

POU CHEN CORPORATION/PT. POU CHEN INDONESIA

POU YUEN/POU YUEN VIETNAM COMPANY LTD/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

SHOES MAJESTY TRADING COMPANY LTD (VIETNAM)

SKY HIGH TRADING LTD

SUN KUAN (BVI) ENTERPRISES/SUN KUAN J V CO.

SUN SANG KONG YUEN SHOES FACTORY (HUY YANG) CO. LTD

SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/SUN KUAN J.V. CO.

TAE KWANG INDUSTRIAL CO. LTD P/A TAE KWANG VINA INDUSTRIAL CO

YUE GROUP/YUE YUEN

—

PŘÍLOHA V

Seznam vyvážejících výrobců oznámených Komisi, kteří již byli posouzeni jednotlivě nebo jako součást skupiny společností v souvislosti s prováděcím rozhodnutím (EU) 2014/149 nebo v rámci prováděcích nařízení (EU) 2016/1395, (EU) 2016/1647, (EU) 2016/1731 a (EU) 2016/2257

Název vyvážejícího výrobce	Právní předpis, v jehož rámci byl posuzován
BROOKDALE INVESTMENTS LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
WEI HUA SHOE COMPANY LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/TAI-WAY SPORTS LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
DONGGUAN STELLA FOOTWEAR CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
HK WEI HUA KIMO	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
HO HSING	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
HOPEWAY GROUP LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
FOSHAN CITY NANHAI QUNRUI FOOTWEAR CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
QUN RUI FOOTWEAR	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
STELLA INTERNATIONAL LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1395
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA PACIFIC (VIETNAM) CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A LIFENG FOOTWEAR CORPORATION	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA STANDARD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA VICTOR FOOTWEAR CO, LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA ORIENT CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
FULGENT SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
GRAND SMARTLY GROUP LTD P/A FREETREND INDUSTRIAL CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
KINGFIELD INTERNATIONAL LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647 a (EU) 2016/1731
VIETNAM SHOE MAJESTER CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647
GENFORT SHOES LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1647 a (EU) 2016/1731
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1731
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/DIAMOND VIETNAM CO. LTD – P.T. HORN MING INDONESIA	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1731

Název vyvážejícího výrobce	Právní předpis, v jehož rámci byl posuzován
DIAMOND VIETNAM CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1731
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/1731
CAPITAL CONCORD ENTERPRISES LTD P/A FUJIAN SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD SUNNY FOOTWEAR CO. LTD	Prováděcí nařízení (EU) 2016/2257
BROSMANN FOOTWEAR (HK) LTD	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU
LUNG PAO FOOTWEAR (GUANGZHOU) LTD	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU
NOVI FOOTWEAR	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU
RISEN FOOTWEAR (HK) CO. LTD	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU
SEASONABLE FOOTWEAR (ZHONGSHAN)LTD	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU
WENZHOU TAIMA SHOES CO. LTD	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU
ZHEJIANG AOKANG SHOES CO. LTD	Prováděcí rozhodnutí 2014/149/EU

PŘÍLOHA VI

Seznam společností oznámených Komisi, jež budou posouzeny během nadcházejícího provádění jednotlivě nebo jako součást skupiny

DAH LIH PUH

EVERVAN GROUP P/A EVA OVERSEAS INTERNATIONAL, LTD

EVERVAN GROUP P/A JIANGXI GUANGYOU FOOTWEAR CO

LONG SON JOINT STOCK COMPANY

SHING TAK IND. CO. LTD
